

ΕΣΤΙΑ

ΤΟΜΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ

1878

[ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ—ΙΟΥΝΙΟΣ]

ΤΙΜΑΤΑΙ ΦΡ. 6. — ΔΕΔΕΜ. ΦΡ. 8.

ΑΘΗΝΗΣΙ

Γραφείον της 'Εστίας: 'Οδός Σταδίου, 6

1878

2291

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

*Ανατροφή, εκπαιδευτός.

Βιβλία (τί ἀφελόθη τὰ) καὶ αἱ μελέται: 415. Βιβλιοθήκη ἐν Ἀμερικῇ 144. Γυναικὲς φοιτῶσαι ἐν τοῖς πανεπιστημίοις τῆς Ἑλλάδος 253. Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον (συγκριτικὰ διωρεὰ πρὸς τὸ) 190. Σφαίρας (χάρτης τῆς γῆνός) 206. Σχολεῖα (δαπάνη διὰ τὰ) ἐν Ἀμερικῇ 400.

*Αρχαιολογικά.

Ἀρχαιολογικαὶ ἐργασίαι ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ 1877, 246. Μικῆνας καὶ Σπάρτα τάφον (περὶ τῆς ἐποχῆς καὶ τῆς καταγωγῆς τῶν ἐν) 322. Ὀλυμπιον 387. Πύργου (περὶ τοῦ ἐπὶ τῷ Προπυλαίων ἐν τῇ Ἀκροπόλει Ἀθηνῶν κατασκευασθέντος) 175.

Βιογραφία.

Βενερόδος (Κλαύδιος) 219. Διποούτριν 94. Ζωσιμάδα (οἱ) 353. Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης 56, 67. Κολοβάδος (Χριστοφόρος) 277, 289, 305. Κρολὸς (Ἰβάν Ἀνδρέγιεβιτς) 350. Μακκόλαυ 133. Ναύαρχοι (οἱ τρεῖς) τῆς ἐν Πύλῳ ναυμαχίας 1. Σιάδος [Gartenlaube] (ὁ διευθυντὴς τῆς) 366.

Γεωργικά, βιομηχανικά, ἐμπορικά, δημόσια ἔργα.

Ἀμαξοστοιχιῶν (ἐφεύρεσις σκοποῦσα τὴν πρόληψιν συγκρούσεως τῶν) 400. Ἀσβέστου (περὶ τῆς) ἢ τιτάνου 346, 363, 379. Ἀτμομηχανῆς (ἀξία) μεγάλου πολεμικοῦ πλοίου 400. Ἀτμοὺς (θερμαντικὸν δι') οἰκιῶν, θεάτρων καὶ ἐργοστασίων 304. Γαιοκρήμων (ὁ ἄγγλος) 33, 49. Γέφυρα (μεγάλη) ἐν Σκωτίᾳ 144. Γουταπέρκας (ἴσθαρος οἰκιῶν ἐκ) 400. Ζῶων (καταστροφή) ἐπιπλαθῶν ἐν Ἰνδίας 270. (σφαγῇ) ἐν κρινοπολίσει, διὰ δυναμίτιδος 399. Θερμάνσεις (πειράματα) ὁλοκλήρου πόλεως δι' αἰτμοῦ 304. Ἴπποποτάμου (περὶ τοῦ κράτους τοῦ) 400. Μουσείον ταχυδρομικὸν ἐν Βερολίῳ 206. Νοσοκομεῖα (τὰ) τοῦ Λονδίνου 32. Οἰκοδομημάτων (περὶ) πρὸς διατήρησιν τῆς καθαριότητος παρὰ ταῖς πλατείας καὶ τοὺς δημοσίους τόπους τῶν μεγάλων πόλεων 266. Ὀρνίθων (περὶ τῶν) ἐν Γαλλίᾳ 399. Πιθῆκος (πῶς συλλαμβάνουσιν οἱ Ἰνδοὶ τοὺς) 80. Πνευματικῶν ποτῶν (κατανάλωσις) ἐν Λονδίῳ 400. Πτηνὰ (χάρτις διὰ τὰ μικρὰ) 234. Ράβδοι (αἱ σιδηραὶ) τῶν σιδηροδρόμων 383. Σιδηροδρόμου (σχεδίων) πρὸς τὸ κέντρον τῆς Ἀφρικῆς 304. Σιδηροδρόμου (περὶ) 410. Σφίγγι μεταξὺ Ἰσπανίας καὶ Ἀφρικῆς 127. Τίτρεων (καταστροφή) ἐν Ἰνδίας 255. Τυπογραφικὰ στοιχεῖα ἐκ στομομένης ὕλης 15. Ὑπόγειος σφίγγι μεταξὺ Ἰσπανίας καὶ Ἀφρικῆς 127. Φάκελλοι ἐπιστολῶν ἀσφαλιστικοὶ 48. Φιτσαράς (ἀποξήρανσις τῆς λίμνης) ἐν Ἀλγερίᾳ 127.

Γεωγραφία καὶ περιηγήσεις.

Ἀεροστάτου (τὸ ταξίδιον τοῦ) «Ἀρηλία» 107. Ἀνακάλυψις πόλεως ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Γενεύης 126. Βιέννη (ἡ κεντρικὴ ἐν) 194. Κανάκι (οἱ) 208. Λίβυχοτων (παρὰ τῷ) 405. Σενδοχίαι ἐν Νεχ Ὑόρκη 208. Παλάτιον (τὸ) τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας 284. Στάνλεϋ (ἐκδρομὴ) ἐν Ἀφρικῇ 189. Φιδίαι (αἱ νῆσοι) 80.

*Επιστημονικά.

Ἀναστήματος (περὶ τοῦ) τῶν ἀνθρώπων 239. Ἐπίδρασις τῶν τύπων ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων 80. Ἐρυθροτύφλον (περὶ) 12. Ζῶων (ἡ νόσος τῶν) 264. Θερμοκρασίας τῆς θαλάσσης (καταμέτρησις) κατὰ τὸ Πράσινον ἀκρωτήριον 208. Ἰν-

δαλματα καὶ ὀπτασίαι 122, 137. Καλλόδιον (τὸ ὑπερωκεάνιον) 75. Λίβυς (νέα ἐπιστημονικὴ) 416. Μαγειρικῆς (ἱστορία τῆς ἀναπτύξεώς τῆς) 145, 164. Ὀστρεῖδια (τὰ) 223. Σελήνη (παγετοῦδος) 234. Τηλεφώνου (περὶ τοῦ) 181, 202, 216. Ὑγρὸν ἢ Ἑλληνικὸν πῦρ 12. Φάλακτα (ζῶσα) εἰς δεξιμένην 207. Φεβρουαρίου (ἡ 28 καὶ 29) 88.

*Ἦθη καὶ ἔθιμα.

Ἀμερικῆ (ὑποθέσεις ἐν) 298. Βαλμᾶ (δημιόδης περὶ) θρόλλοι: 142. Γυναικὲς (αἱ) ἐν Τουρκίᾳ 312. Δακτύλιοι (οἱ) 317. Ἐθιμον (ἀρχαῖον) ἐν τῷ Ἀγγλικῷ κοινοβουλίῳ 32. Ἰματισμὸς ἀφρικανῆς βασιλείας 268. Κάλανδοι (αἱ) 13, (αἱ) ἀποκρίω καὶ τὰ Κούλουμα παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς 273. Κέιφ. far niente 203. Κερκαπίον (τὸ) 255. Μόσχα (ἡ μεγάλη ἐδδομάς ἐν) 251. Φωτὸς (περὶ τοῦ ἀναπτωμένου κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀναστάσεως) 255.

Καλλιτεχνία.

Θεατρικῆς σκηνῆς (περὶ τῆς) τῶν Βυζαντινῶν 177. Ῥοθμοὶ (οἱ τρεῖς κύριοι τῆς ἀρχαίας τέχνης) 39.

Κοινωνικά, πολιτικὰ, στατιστικά.

Ἀποδημίαις (ἡμερήσιοι) καὶ γεννήσεις 176. Ἀποδημίαις (ἀριθμὸς) ἀπὸ καταβολῆς κόσμου 255. Ἀριθμοὶ 383. Γάμων (ἀναλογία) ἐν Εὐρώπῃ 15, 400. Δημόσιον χρέος τῶν ἠνωμένων πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς 207. Ἐκδρομὴ πρὸς ἀνεύρεσιν ἀπολιθωθέντων θησαυρῶν 207. Ἐπιστολαὶ διαδιδασθεῖσαι διὰ τῶν ἀγγλικῶν ταχυδρομίων ἐν Ἰταλίᾳ 1876, 95. Ἐπιστολῶν (ἀναλογία) ἐξ ἑκάστου κατοικοῦ ἐν Εὐρώπῃ 336. Ζακχαρίας (κατανάλωσις) ἐν Εὐρώπῃ 239. Θέατρα ἐν Εὐρώπῃ 15. Ἰκανοποιήσεις (περὶ) 361. Ἰταλία (ἡ) καὶ τὸ Πεδεμόντιον 96. Λαυρακτικῆς μετοχῆς ἀπομνημονεύματα 369. Λονδίνου (πληθυσμὸς) 204. Μορμόνων (θάνατος τοῦ ἀρχηγῶ τῶν) 207. Ναυτικὸν (ἐμπορικὸν) τῆς Ἰταλίας 206. Ναυτικὸν (προβολογισμὸς) διαφόρων κρατῶν 208. Πάπαι 144. Παρισίον (πληθυσμὸς) 204. Πείνης (περὶ τῆς) ἐν Ἰνδίας 64. Πολιτικῶν κόσμος (τὶ ἐξοδεῖται ὁ) εἰς περιττὰ διὰ χαριετισμούς, τιμὰς βασιλικὰς καὶ ἀναλλαγὰς φιλοφρόνων πατάγων καὶ κρότων 180. Προλήψεις (περὶ δημοτικῶν) 211, 229. Πτωχεία καὶ πλοῦτος, λιτότης καὶ πολυτέλεια 129. Ρουσσὸ (ἐκατονταετηρὶς τοῦ Ἰωάννου Ἰακώβου) 384. Σημαῖας (περὶ τῆς ἑλληνικῆς) 402. Σιδηροδρομικὰ δυστυχήματα 207. Τάξεις (περὶ τῆς περωτισμένης) τοῦ ἔθνους 161. Ταχυδρομικὰ μουσεῖα ἐν Βερολίῳ 206. Τυφλοὶ ἐν Φιλανδίᾳ 127. Τυφλῶν (ἐκπαίδευσις τῶν) 287. Ὑπάλληλος (ὁ δημόσιος) 332. Ὑπηρετῶν (διανομισμὸς) 208. Χαρτοποιεῖα ἐν Γαλλίᾳ 222.

Πανομοιότυπα γραφῆς.

Ἄλφ πασσά 241. Ἀνδρούτσου (Ὀδυσσεύς) 81. Ἀρχιεπισκόπου Π. Πατρῶν Γερμανοῦ 1. Βηλαρᾶ (Ἰωάννου) 337. Γεωργίου (βασιλείας) 257. Γκίλφορδ (κόμητος) 369. Ζαήμε (Ἀνδρέου) 193. Ζωσιμᾶ (Νικολάου) 353. Ἰουσοῦφ ἀράπη 241. Καίρου (Θεοφίλου) 225. Καραϊσκάκη (Γεωργίου) 17. Καραῖ (Ἀδαμαντίου) 49. Κουντουριώτου (Γεωργίου) 113. Κωλλέττου (Ἰωάννου) 65. Λόντου (Ἀνδρέου) 209. Μαυροκορδάτου (Ἀλεξάνδρου) 385. Μισούλη (Ἀνδρίου) 145. Μουκτάρ πασσά 241. Μπότσαρη (Μάρκου) 289. Οἰκονόμου (Μάνθου) 97. Ὀλγας (βασιλείας) 257. Πανουριᾶ 401. Παπαφλέσσα (Ἀρχιμανδρίτου Δικαίου) 305. Πετρόμπεη (Μαυρομυγᾶλη) 33. Ρίζου (Ἰακώβου) 177. Τρι-

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Πέμπτος

Συνδρομή ἑτησίαι: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20—Ἀτ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἐκείτου ἔτους καὶ εἶνε ἑτησίαι—Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

1 Ἰανουαρίου 1878

ΠΑΝΟΜΟΙΟΥΤΥΠΟΝ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ Π. ΠΑΤΡΩΝ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

Ἡ ἀνωτέρω ὑπογραφή ἐλήφθη ἐκ τῆς αὐτογράφου ἐπιστολῆς τοῦ ἀειμνήστου ἱεράρχου, τῆς δημοσιευθείσης ἐν τῷ ἀρ. 104 τῆς «Ἐστίας.» Σ. τ. Δ.

Οἱ τρεῖς ναύαρχοι ΤΗΣ ΕΝ ΠΥΛΩ ΝΑΥΜΑΧΙΑΣ

Εἰς τὴν πανήγυριν τῆς πεντηκονταετηρίδος τῆς ἐν Πύλῳ νευμαχίας, ἐξεδόθησαν ἐν Πετρούπολει ῥωσιστὶ πρὸ ὀλίγου δύο βιβλία, τὸ ἐν ἐπιγραφόμενον *Ἔτος τῆς ἐν Ναυαρίῳ ἐκστρατείας* ὑφ' ἐνὸς ναύτου ἀξιωματικοῦ *Ρικατσέφ*, αὐτόπτου τοῦ μεγάλου θλασσινοῦ ἀνδραγαθήματος τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἠνωμένων στόλων, τὸ δὲ ἄλλο ἀπλῶς ἐπιγραφόμενον *Ναυαρίον*, συντεθεὶν ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ στρατιωτικοῦ συγγραφέως *Μπορδάνοβιτς*. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον εἶδος τί ἐστιν ἀπομνημονεύματων, λίαν δὲ περιβρῶνον, καθότι ὁ συγγραφέας αὐτὸ οὐ μόνον αὐτόπτως ἦν, ἀλλὰ καὶ μέλος ἐνεργόν, καίτοι ἀσήμαντον, τῶν ἠρώων τῆς ἀξιωματικότητος ἐκείνης ἡμέρας, ὑπηρετῶν ὡς ἀξιωματικὸς ὑπὸ τῶν ῥώσων ναύαρχον *Εἰδεν*. Τὸ δὲ δευτέρον ἐκθεσίς ἐστι περιληπτικὴ τοῦ ἀξιοθαυμάστου τούτου τῆς διπλωματικῆς κερτορθώματος, βασιζομένη ἐπὶ αὐθεντικῶν ἐγγράφων, ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ ἀγγλοῦ ναύαρχου *Κοδριγκτῶνος*. Ἐκ τῶν δύο τούτων πονημάτων ἐρρικνιζομένη τινὰ ἡ ἐφημερὶς τῆς Πετρούπολεως *Ὁ Νέος Καιρὸς* (ἀρ. 589), οὕτω πως παριστάνει τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν τριῶν ἀνωτέρων τοῦ μεγάλου δράματος αὐτουργῶν.

Α'. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐν τῇ Μεσογείῳ ῥωσικῆς ναυτικῆς μοιραρχίας, κόμης *Λογγίνος Πέτρον Εἰδεν*, τὸ γένος ἦν Ὀλλανδός. Ἐγεννήθη (κατὰ τὸν *Μπορδάνοβιτς*) ἐν Ἀγῆ τὴν 23 Αὐγούστου 1772 ἔτους. Ἐνδεκαετὴς ἐτι ὢν, περιέπλευσε τὸν Ὀκεανὸν ὑπὸ τὸν γνωστὸν ναύαρχον *Κιργασπέργεν*. Ἡ νεότης τοῦ μέλλοντος ἡρώως ὑπῆρξεν ὀλίγον τι θυελλώδης. Ἐπιστρέψας ἐκ τοῦ μακροχρονίου πλοῦ, ἀξιωματικὸς ἦδη ὢν,

ὁ *Εἰδεν* εὗρεν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ μεγάλας μεταβολάς. Ὁ τότε κρατῶν τοὺς οἴκους τῆς Κυβερνήσεως, προβλέπων τὴν ἄφρευτον εἰσβολὴν εἰς τὸ κράτος τῶν Γάλλων, ἠναγκάσθη μεθ' ὅλης τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν. Ὁ κόμης *Εἰδεν* μετὰ τοῦ ναύαρχου *Βατλιανὸ* μετεκόμισε κρυφίως τοὺς προίκιπας τοῦ Ὁρᾶν ἐπὶ 49 ἀλιευτικῶν λέμβων εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ἐπανελθὼν δὲ κατὰ τὸ 1795 ἔτος οἴκαδε ὁ *Εἰδεν* ἐκρατήθη καὶ φυλακίσθη, διανύσας τρεῖς μῆνας ἐν τῇ φυλακῇ. Ἐπειτα, μεταμφιεσθεὶς εἰς χωρικὸν πρὸς διαφυγὴν τῶν καταδικνόντων αὐτὸν φιλοπατρίδων, ἀπεχαιρέτησε τὴν πατριὸν χώραν, καί, φθάσας εἰς Πετρούπολιν, εἰσῆλθεν εἰς ὑπηρεσίαν τῆς Μεγάλης Αἰκατερίνης, ὡς πλοίαρχος ἐν τῷ κωπηλατικῷ τῆς Μαύρης Θηλάσσης στόλω. Τὴν δὲ ῥωσικὴν ὑπηκοότητα ἐδέχθη ἤδη ὁ *Εἰδεν* κατὰ τὸ 1810 ἔτος, ἅμα ἔμαθεν, ὅτι ἡ πατρίς αὐτοῦ προσηρτήθη εἰς τὴν Γαλλικὴν αὐτακρατορίαν. Ἐν τῇ νέᾳ αὐτοῦ πατρίδι ἐφιλιώθη ὁ κόμης μετὰ τοῦ Α. Ι. Μολιέρου, ναυτικοῦ καὶ τούτου ὄντος, ὅστις κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ναυμαχίας ἐχρημάτισε καὶ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν. Τὸ περιστατικὸν τοῦτο πιθανῶς συνετέλεσεν εἰς διορισμὸν τοῦ *Εἰδεν* ὡς στολάρχου τῆς ἐν Μεσογείῳ ναυτικῆς μοιραρχίας τῆς Ῥωσσίας. Ὁ *Ρικατσέφ* χαρακτηριστικῶς τὸν ναύαρχον *Εἰδεν* ὡς ἀρχηγὸν ἔμπειρον, φημιζόμενον ἐπὶ τῷ φιλοδικαίῳ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῇ πρὸς τοὺς ὑποτεταγμένους αὐτῷ εὐπροσηγόρῳ συμπεριφορᾷ. Μόνον μετὰ τῶν διπλωματῶν δὲν ἐσυμφώνει ὁ εὐθύδικος ναύαρχος. Τούλάχιστον οὕτω πως ἔγραψε πρὸς αὐτὸν ἐν τινὶ περιστάσει ὁ *Ριμποπιέρως*: «Ἐπηρετοῦμεν ἡμεῖς τὸν αὐτὸν Κυριάρχη, ἐνεπιστεύθησαν ἡμῖν τὰ αὐτὰ συμφέροντα, ἐπομένως ὑπὸ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων πρέπει νὰ ἐμπνεώμεθα. Ἐνταῦτοις κατήντησεν ἀδύνατον νὰ συνεννοώμεθα.» Ἐπίσης καὶ ὁ Κατακάζης πρὸς τὸν ἴδιον ἔγραψεν: «Ἡ ἀνυπομονησία, πολυλάκις δὲ καὶ ὁ θυμὸς, μεθ' οὗ ἡ Ἰμ. ἐξοχότης συνεχῶς ἀπορρίπτει καὶ τὰς ἐλαχίστας τῶν πατρηρῶν μου, ἀναγκάζουσι Ἰμζας, νὰ με θεωρῆτε ὡς μᾶλλον ἐνοχλητικὸν ἢ ὠφέλιμον ὑπάλληλον.» Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἴσως ὁ κόμης *Εἰδεν* δὲν διέκειτο εὐνοϊκῶς καὶ πρὸς τὸν γάλλον ναύαρχον *Δε-Ρινύ*, πρὸς τὸν ὁποῖον ἡ κα-

ούπη (Σπιριδωνος) 129. Φαρμακίδου (Θεοκλήτου) 161. Χρηστοπούλου (Αθανασίου) 321.

Πρακτικαὶ γνώσεις.

Ζῶα ἐλαχιδανόμενα ὡς βλαβερὰ 256. Θερμομέτρου (περὶ τῆς τροπῆς βαθμῶν τοῦ) κατὰ Κέλσιον εἰς βαθμοὺς κατὰ Ῥεωμόρον 240. Κωδωνοκρουσίας (περὶ τοῦ κινδύνου τῆς) ἐν ὥρᾳ καταγίδος 384. Πετρύλαιου (πρακτικὴ δοκιμασία τοῦ) 272. Σπόγγων (καθαρισμὸς τῶν) 48.

Ὑγιεινὴ.

Δημιόδης ὕγιεινῆ 48. Εὐκαλύπτοι (οἱ) ὑπὸ ὕγιεινῆν ἔποιν 127. Καπνοῦ (πέρισμα περὶ τῆς βλάβης τοῦ) 128. Καύσωνος (μῆσα προφυλακτικὰ κατὰ τοῦ) 367. Κόμμα (τὸ) τῶν φακέλων 16. Δουρὸν (τὸ τουρκικόν) 398. Ὁδονταλγίας (ἀντιφάρμακον κατὰ τῆς) 160. Ὑποδημάτων τοῦ συρμοῦ (ἀλέθρια ἀποτελέσματα ἐκ τῆς χρήσεως τῶν γυναικείων) 96. Φωτὸς (περὶ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ) ἐπὶ τῆς υγείας τοῦ ἀνθρώπου 239, 256, 271, 288. Χαρτίος (δηλητηριώδεις οὐσίαι ἐν τῷ) τῶν τοίχων τῶν δωματίων 48.

Φιλολογία, ἠθολογία, φιλοδοξία.

Ἀλγίθαι 15, 32, 47, 63, 80, 95, 112, 127, 143, 160, 176, 192, 206, 224, 239, 253, 269, 288, 302, 320, 336, 352, 367, 383, 399, 416. Ἀδελφός (ὁ ἐνδοξός) 300. Ἀθεῖα (ἡ) 112. Ἀκαθίστου (ἡ τοῦ) ὕμνου ἀκολουθία 248. Ἀλὴ πασσά (χαρακτηρισμὸς) 241. Ἀνδρούτσου (μία ἐπιστολὴ τοῦ Ὀδυσσεύς) 81. Ἀνεξιθρησκείας (ὠραῖον παράγγελμα) 288. Ἀπομνημονεύματα ἱκανοῦ ἀνθρώπου 31. Ἀρβίμος (ὁ) 48 καὶ ὁ βασιλεὺς Γεώργιος 191. Ἀρματολοί (τρεις γυναῖκες) 382. Ἀρώματα (τὰ) παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς 127. Βασιλισσα (ἡ) Ἐλένη ἐν Ἱερουσαλὴμ 334. Βηλαρὰ Ἰωάννου (μία ἐπιστολὴ) 337. (χαρακτηρισμὸς) 338. Βίου (ἐν ἀνέκδοτον τοῦ) 32. Βύρον (ὁ λόρδος) ἐν Ἑλλάδι 25. Γερουσίας Πελοποννησίου (ἐν ἔγγραφον τῆς) 273. Γεῦμα πεντακοσιόφραγον 252. Δικαιοσύνης (περὶ) 89. Δημιόδη παραμύθια: Ὁ Νεοκίτιζιν Γάσπαρης 109. Ἑλληνες ἐορτάζοντες τὸ Πάσχα ἐν Παρισίῳ, ἐν ἔτει 1819, 249. Ἑλληνικὰ ἄματα σωζόμενα ἐν τῇ κάτω Ἰταλίᾳ 224. Ἐπιτιμιὸν Καλίφου Ἀδδουραχμάν 204. Ἐργασία (ἡ) 113. Ἐχθροὶ 302. Ζαήμη Ἀνδρίου (μία ἐπιστολὴ τοῦ) 193. Ζανὴν Ἰουλίου (μία ἐπιστολὴ τοῦ) 334. Θάρρους (περὶ τοῦ) 97. Καίφου Θεοφίλου (μία ἐπιστολὴ τοῦ) 225. Καραϊσκάκη Γεωργίου (θάνατος) 262. (μία ἐπιστολὴ τοῦ) 17. Καταδικῶ (ἐπιστολὴ) 63. Κεμπάπιον (τὸ) 256. Κλέπται μεγάλου ὀνόματος 301. Κόκκοι κοινοῦ νοῦς 110. Κουντούρβιας (Λουδοβίκος) 383. Καραῖ Ἀδαμαντίου (μία ἐπιστολὴ τοῦ) 49. Κωλέττου (χαρακτηρισμὸς τοῦ Ἰωάννου) 65. Λόντου Ἀνδρίου (χαρακτηρισμὸς) 209. Μαυροκορδάτου Ἀλεξάνδρου (χαρακτηρισμὸς) 385. Μνημονικὸν (ἰσχυρὸν) 335. Μολιέρως (ὁ) 64. Μπότσαρη Μάρκου (χαρακτηρισμὸς) 302. Μυθιστορικὴ φιλολογία ἐν Γαλλίᾳ 64. Οἰκονομῶν - ὦ 47. Παθημάτων (ἐκ) μαθήματα 191. Παναγίαν (ἐπίκλησις πρὸς τὴν) 250. Παράφρονος (προσρατικόν) 268. Πετερκίνου (ὁ διδάσκαλος τοῦ) 319. Ρίξου Ἰωάννου (μία ἐπιστολὴ τοῦ) 177. Ρωμαῖο (χαρακτηρισμὸς τοῦ) 303. Σεδάν (ἡ μάχη τοῦ) 225. Σκόλλοι (οἱ) τῆς Κωνσταντινουπόλεως 62. Σούτσου (μία ἐπιστολὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου) 14. Σπαρτιατικὸν σύνθημα 302. Φαρμακίδου (μία ἐπιστολὴ τοῦ Θεοκλήτου) 161. Χρηστοπούλου (μία ἐπιστολὴ τοῦ Ἀθανασίου) 321. Χρόνος (αἱ) δηλοποιήσεις τῆς ἀγγλικῆς ἐφημερίδος ὁ) 28. Χρόνος (ἀπαύεια) 416. Καλλιμᾶφέντης (πῶς διηγήθη ὁ) τὴν ὑπόθεσιν τῆς Νόρμας, ἣν εἶδε παριστανόμενῃ ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως 366.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ἀγαλμάτων (τῆς ἡ διαφορά μεταξύ τῶν) καὶ τῶν μεγάλων ὑποκειμένων ἐνὸς τύπου 352. Ἀρμενόπουλος (ὁ), ὁ ὀρθὸς λόγος καὶ ἡ ἐπιείκεια 143. Αὐστριακῶν ἡγεμόνων (ἀρεταὶ) 317. Ἀρσενίσεως (παράδειγμα φιλοπατρίδος) 159. Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ (ἀνέκδοτα) 79, 127. Βολταίρος καὶ Λατούρ 271. Βούλγαρη (ἐν ἀνέκδοτον τοῦ Γεωργίου) 63. Γελοιογραφία (εὐφυῆς) 48. Δουδλεῦ (ἐν ἀνέκδοτον τοῦ λόρδου) 16. Ἐπεισόδιον (ἐν) τῆς ἐν Τροιζίνι Ἐθνικῆς συνέλευσεως 128. Ἐργοστασίον (πονηρία) 48. Θείος (ἐν ἀνέκδοτον τοῦ) 16. Κάνροβερ (ἐν ἀνέκδοτον τοῦ) 400. Κλέπτης (εὐφυῆς) 16. Κόλακα (μάθημα πρὸς) 384. Κουδὲ (ἐν ἀνέκδοτον τοῦ στρατάρχου) 93. Κωμικαὶ παρανοήσεις 235. Λόγιον (εὐφυῆς) Ἰσπανοῦ μεριστάνος 384. Λογοπαίγιον (ἐν) 352. Μαχμαῶν (ἐν ἀνέκδοτον τῆς κυρίας) 80. Νούτσου (ἐν ἀνέκδοτον τοῦ Ἀλεξίου) 255. Ὀθωμανοὶ (τὶ ἐνοουοῖσιν οἱ) ὕψος λόγου καὶ μεγαληγορίαν 208. Πέρδιξ (τὶ δύναται νὰ κοστίσῃ μίαν) 16. Περιστὸν ἀπόφθεγμα 160. Πουκεβίλλ (ἐν ἀνέκδοτον τοῦ) 268. Ράπτης (εὐφυῆς) 16. Ρίξου (ἐν ἀνέκδοτον τοῦ Ἰακώβου) 15. Σοφὸν κοράσιον 400. Τελέσσυλλα (ἡ) 384. Τηλεγραφεῖα (εὐφυῆς) 48. Τομπάκη (ἐν ἀνέκδοτον τοῦ Μανουὴλ) 122. Φιλομάθεια ἀξιοσημείωτος 320. Φρειδερίκου τοῦ μεγάλου (ἀνέκδοτα τοῦ) 205. Φωκίωνος (ἐν ἀνέκδοτον τοῦ) 95.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Ἀσχημος (ἡ) 102. Βιολίον (ἐν) 151, 169, 185. Δεσποινὴς (ἡ) Μεντσικώφ 118. Διπλὴ τραγωδία ἐν Κόδεντ Γάρδεν 326. Εἰκοσιπέντε (τὰ) βούβλια τοῦ Νικήτα 82. Εἰμαρμένης παίγνια 339, 356. Κόκκινον (τὸ) παλάτιον 4. Ματαῖο Φαλκόνος 392. Μοναστήριον (τὸ) τοῦ Μωδοσιάνου 257. Πρώτον (τὸ) σύννεφον τοῦ συζυγικοῦ βίου 232. Τηλεγράφημα (τὸ πρῶτον) 45. Φυγαὶ (αἱ) τρεῖς) 17.

ΜΥΘΟΙ

Μῦθοι (δύο) τοῦ Νααρ-εδ-διν-Χότζα 336.

ΠΟΙΗΣΙΣ

Βορείως (ὁ) ποῦ τ' ἀρνάκια παγόνει 15 Βυζαντινο-τουρκικὴ ἀνθολογία 47. Γιατρικὴ παρηγορία 333. Γύφτισσας (τὸ ἄσμα τῆς) 254. Δημοτικὴ ἀνθολογία: Σεντεία (ἡ) 63. Διάκος, Πανουριάς, Δουδοβινιώτης 401 Ἐκκλησία (ἡ μικρὰ) 192. Ἑλλάς (ἡ νέα) 192. Κοιμώμενον (ἐπιγράμμα εἰς βαρέως) 320. Κοντογιάννου (στίχοι ἐπὶ τῆς σπάθης τοῦ γέροντος) 151. Λίμνη (ἡ) 30. Μισούλη (τῷ) 145. Παιδίον (τὸ ἀσθενές) 270. Σελήνην (εἰς τὴν) 192. Συναγὴ (χωρικὴ) 271. Ὑψηλόν (τὸ) καὶ τὸ γελοῖον 160.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ἀμὴν (πόθεν παράγεται ἡ λέξις) 250. Βλάχων (καταγωγή, γλῶσσα καὶ ὄνομα τῶν) 159. Ἰβύκου (αἱ) γέρανσι 78. Ἰσλάμ, Μωσλεμάν 128. Καπνικαρέα (διὰ τὴν ἑκκλησίαν τῆς Καπνικαρέας ὀνομάζεται) 14. Κολοκοτρωνήδες (πόθεν ὀνομάσθη εἶδος τι μαχαριδιῶν τοῦ λαοῦ) 63. Πόλκα ν; (τῆς ἐφευρετῆς τῆς) 320. Ρουσατίον (πόθεν παράγεται ἡ λέξις) 174.

Εἰκόνες.

Σφραγὶς τῆς Πελοποννησιακῆς Γερουσίας 273. Σκιαγράφημα τῆς σφαίρας τῆς φανευστάς τὸν Μάρκον Μπότσαρη 289.

κὴ αὐτοῦ διάθεσις ἐκορυφώθη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἐν Πύλῳ ναυμαχίας εἶπε πρὸς τινὰ ὁ Κοδριγκτῶν «Τὸ ζήτημα εἶνε, δύναιμαι ἄρα ἐγὼ ν' ἀσφαλισθῶ περὶ τῆς φιλικῆς συμπράξεως τῶν δύο τούτων προσώπων, ἐνῶ τοσαύτην ἐχουσὶν ἀντιζηλίαν καὶ οἱ δύο, ὥστε, μοὶ φαίνεται, εἰσὶν ἔτοιμοι καταπολεμῆσαι ἀλλήλους ἐξ ἴσου, ὡς καὶ τὰς ὀθωμανικὰς δυνάμεις.» Ἐνεκα τούτου ὁ Κοδριγκτῶν, διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον, ἐτοποθέτησε τὸν ἀγγλικὸν στόλον ἐν μέσῳ τοῦ τε γαλλικοῦ καὶ τοῦ ῥωσικοῦ. . . Μετὰ τὴν ἐν Πύλῳ ναυμαχίαν ὁ Ἐίδεν ἐξῆσεν 23 ἔτη. Ἐτελεύτησε δὲ ἐν Ῥέβελ τὴν 5 Ὀκτωβρίου 1850 ἔτους, στρατιωτικὸς διοικητὴς τοῦ τόπου χρηματίας, παρὰ πάντων ἀγαπώμενος καὶ θρηνοῦμενος. Οὐκ ὀλίγοι συμμαχηταὶ καὶ συμπολεμισταὶ αὐτοῦ, λείψανα τῆς ἐνδόξου ἐκείνης ἐποχῆς, συνώδυσαν τὸν νεκρὸν αὐτοῦ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν.

Β'. Ὁ εὐθύς καὶ τίμιος Κοδριγκτῶν, ὁ συμπληρωτικὸς καὶ ἐπιτηδειότατος τῶν συμμάχων ναυάρχων, ἦν ἐξίσου κεκρυγμένος ἐχθρὸς τῆς διπλωματίας. Ἀριδῆλως καταφαίνεται τοῦτο ἐκ τῶν ἐπιστολῶν αὐτοῦ. Οὕτω λ.χ. ἀφορμὴν λαβὼν τὴν ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας ἐρμήνευσιν (πρὸς ἀποκλειστικὸν ὄφελος τῶν Τούρκων) τῆς ἐν Λονδίῳ συνθήκης, ὁ ναύαρχος γράφει: «Τοιοῦτον τυγχάνει πάντοτε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συζεύξεως τῆς εὐθείας ὁδοῦ πρὸς τὰ βορβορώδη μονοπάτια. Ἐν τῇ πολιτικῇ, καθὼς καὶ ἐν τῷ περιπάτῳ, ἐπὶ περιστάσεων τοιούτων, οὐδεὶς μὴ περιμένῃ νὰ ἐπιστρέψῃ οἴκαδε μεθ' ὑποδημάτων ἀκηλιδῶτων.» Εἶνε ἀληθές, ὅτι καὶ οἱ ἴδιοι διπλωμάται ἀπέκαμον ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῶν διαστροφῶν. Οὕτω λ.χ. ἔγραψεν ὁ ἄγγλος πρᾶκτωρ Μπρόδβικ πρὸς τὸν Ἐίδεν: «Δὴ ὁ Κύριος, ἡ σύμφορος νὰ ἐξακολουθῇ βασιλεύουσα μετὰ τῶν ἡμετέρων αὐλῶν! Ἄλλ' ἐπειδὴ τὰ τοιοῦτου εἶδους πράγματα ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς ἐπιβλαβοῦς ἐπιρροῆς τῶν Μεττερνίχων καὶ ὄλου τούτου τοῦ τῶν διπλωματῶν γεννήματος, παρηγοροῦμαι τοῦλάχιστον, ὅτι ἡ ἡμετέρα φίλια οὐδὲν θέλει ὑποστῆ ἐκ τῶν πολιτικῶν ἐρίδων τῶν αὐλῶν.» Καὶ ὁ Κατακάζης πρὸς τὸν ἴδιον ὠμολόγει: «Ἴσως μοὶ εἶπητε, Κόμη, ὅτι ὀμιλῶ ὡς μυστικὸφρων. Ἄλλὰ πῶς νὰ μὴ προσδράμῃ τις εἰς τὸν Πλάστην, ὅταν τὰ πλάσματα αὐτοῦ οὐδὲν ἄλλο πρᾶττον εἰμὴ νὰ ἐμπαιζῶσι τὸ ἐν τῷ ἄλλῳ;» Εὐκόλως συμπεραίνει τις ἐκ τούτων ὅποια αἰσθημάτων ἔτρεφεν ὁ εὐθύς τῇ καρδίᾳ θαλασσοπόρος. Τῇ παραμονῇ τῆς ἐν Πύλῳ μάχης ὁ Κοδριγκτῶν ἔγραψε πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ: «Τὸ

1. Ἐκ τῶν μετασχόντων τῆς ἐν Πύλῳ ναυμαχίας ἑπτῶν ζώων εἰσὶν 7 ναύαρχοι, 3 ἀντιστράτηγοι, 2 ὑποστράτηγοι, 1 πλοίαρχος α' τάξεως, 1 σύμβουλος τῆς ἐπιμαχίας, 1 συνταγματάρχης, 1 ἀντισυνταγματάρχης, 1 ταγματάρχης, 3 πλοίαρχοι. Περὶ δὲ τῶν ἄλλων ναυτῶν αἰπλοφοροῦσι ἑλλείπουσι.

ἡμέτερον γράμμα (τὸ τελεσίγραφον) πρὸς τὸν Ἰμπρατὴν μοὶ ἔφερον ὀπίσω ἀναποσφράγιστον. Ὁ ψεύστης διερχόμενος αὐτοῦ λέγει, ὅτι οὐδεὶς γινώσκει, ποῦ εὐρίσκεται ἐκεῖνος. Ἐγὼ ὅμως εἰμὶ πεπεισμένος ὅτι αὐριοὺν θέλει εὐρεθῆ, ἅμα ἐπιτρέψῃ ἡμῖν ὁ ἄνεμος ν' ἀγκυροβολήσωμεν σκάφος πρὸς σκάφος μετ' αὐτοῦ.» Ἀξιοπεριέργον δὲ, ὅτι ὁ Ἰμπρατὴς οὗτος, συνομιλῶν ἄλλοτε μεθ' ἐνὸς Γάλλου πλοίαρχου διέστρεψε διὰ τοῦ μᾶλλον ἀσυστόλου τρόπου τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἐσυκοφάντει, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ρικατσέρ, ἀναιδῶς τὴν διαγωγὴν τοῦ Κοδριγκτῶνος: «Οἱ σύμμαχοι στόλοι, ἔλεγεν ὁ Ἰμπρατὴς, ἀπαιτοῦντες παρ' ἐμοῦ τὴν φύλαξιν τῶν λόγων μου, οὐς οὐδέποτε εἶπον, εἰσῆλθον εἰς τὸν κόλπον τῆς 8 Ὀκτωβρίου μετὰ ὑπερτέρων δυνάμεων, καὶ μεστὸν αἵματος ἐποίησαν αὐτόν. Μένει λοιπὸν νὰ λυθῇ, ποῖός ἐστιν ὁ ἐνοχος; ὁ ἐναντίον τοῦ θελήματος τοῦ Κυριάρχου εἰσχωρῶν εἰς τὸν λιμένα καὶ κατακρατῶν τὰ πλοῖα, ἢ ὁ ἐξ ἀνάγκης ὑπερασπίσεως ἐναντιούμενος εἰς αὐτόν; Δὲν λυποῦμαι τὰ πλοῖα, ἐπὶ τούτῳ κατασκευασμένα, ὅπως ἡ καθῶσιν ἢ πνιγῶσιν, ἀλλὰ λυποῦμαι τοὺς 8,000 ἀνδρείους μου μαχητὰς ἀπωλεσθέντας ἐν τῷ κόλπῳ. Τὸ αἷμα αὐτῶν βοᾷ εἰς τὸν οὐρανόν. Ὁ Κοδριγκτῶν ἐν τινι συναντήσῃ μοὶ ἐπρότεινε σημαντικὰς ποσότητας χρημάτων καὶ τὴν προστασίαν τῆς Ἀγγλίας, ἐάν συναινέσω ν' ἀποσπασθῶ τῆς Πύλης. Ἄνταμώσας δὲ ἔπειτα τὸν Ταχέρ πασᾶν, εἶπεν ὁ ἴδιος πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐγὼ δῆθεν ἐβουλεύθην τὴν ἀποστασίαν, καὶ ἐξήτησα τὴν προστασίαν αὐτοῦ. Τί πρέπει νὰ εἶπῃ τις περὶ τοιαύτης δυπροσωπείας ἐνὸς εὐρωπαίου στρατηγοῦ, ὅστις ἐξήτησε προσέτι καὶ γυναῖκα ἐκ τοῦ χαρεμίου μου; . . .» Ὅσον γελοῖα καὶ ἀνόητοι καὶ ἂν ἦσαν παρόμοιοι ἐγκλήσεις, εὐρον ὅμως τὴν ἡγῶ αὐτῶν, ὅπου δεῖ. Μόλις παρήλθεν ἡ πρώτη ἐντύπωσις τοῦ ἐκ τῆς νίκης ἐνθουσιασμοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ, καὶ ὁ συνήθης φιλοτουρκισμὸς ἤρξατο ὑπερισχύων καὶ πάλιν. Τὸ ἀσθενὲς ὑπουργεῖον τοῦ Γοδερίκου ἐξέφρασε τὴν «μεγάλην ἐκπληξίν» αὐτοῦ ἐπὶ τῷ γεγονότῳ, καὶ περιώρισθη εἰς δῆλωσιν πρὸς τὸν Κοδριγκτῶνα, ὅτι «πᾶν τοῦτο ἀπαρέσκει τοῖς Ὑπουργοῖς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος», καὶ ὅτι ὁ ἥρωας «ὀλίγον τι ἐδιάσθη. . .» Τὸ δὲ νέον συντηρητικὸν Ὑπουργεῖον προήλθε καὶ εἰς παῦσιν τοῦ ναυάρχου ἐκ τῆς ἀρχηγίας τοῦ στόλου. Λίαν περίεργος ὑπῆρξεν ἡ ταύτη ἐπακολουθήσασα συνάντησις τοῦ ἀδικηθέντος ναυάρχου μετὰ τοῦ Οὐελλιγκτῶνος. Ὁ τελευταῖος ἤρξατο διαβεβαίων τὸν Κοδριγκτῶνα, ὅτι δι' αὐτόν δὲν ὑπάρχει ἄλλος ἄνθρωπος τῆς θαλάσσης, τὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ ὁποίου καὶ τὴν διαγωγὴν τοσοῦτον ἐκτιμᾷ αὐτός, ὡς ὁ Κοδριγκτῶν.

—Λοιπὸν, ἐκλαμπρότατε, μοὶ διδότε τὴν ἄδειαν νὰ ἐρωτήσω, τίς ἐστιν ὁ λόγος τῆς παύσεώς μου;

—Νομίζω, ὅτι διεφωνεῖτε πρὸς ἐμὲ καὶ πρὸς τοὺς συντρόφους μου ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐρμηνεύσεως τῶν ἡμετέρων ὀδηγιῶν. Εἶδον λοιπὸν, ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν φαίνεται καλῶς.

—Ἐρμήνευον τὰς δοθείσας μοι ὀδηγίας κατὰ τὴν πασιφανῆ αὐτῶν ἔννοιαν, συμφώνως πρὸς τὴν γνώμην καὶ τῶν συντρόφων μου Ἄδαμ, Πουσομαῆ, τὸ ὀρθόφρον καὶ τὸ διακριτικὸν τῶν ὁποίων γινώριζετε κάλλιστα, καὶ ὅπως ἐνδοὶ αὐτὰς καὶ ὁ κόμης Γκιεμῖνος, μόνος πρεσβευτῆς, εἰς τὸν ἰσὺν ἀποτεινόμεθα ν' ἀποτεινόμεθα εἰς τὸν τόπον, ζητοῦντες διασαφῆσαι. Ἐάν ἡ Ὑμ. Ἐκλαμπρότης ἢ μία τῶν συμμάχων Κυβερνήσεων μοὶ διέταπτεν ἄλλως πῶς νὰ ἐξηγῶ τὰς δοθείσας μοι ὀδηγίας, πάντως δὲν θὰ ἐθράδυνα νὰ παραδεχθῶ τὴν διαταγὴν ταύτην ὡς ὀδηγόν.

—Ἀρίστα. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα, ἐγὼ ἐννοῶ αὐτὰς, ὅπως ἐνδοὺν ἐξ ἀρχῆς.

—Καὶ ἐγὼ ἐννοῶ αὐτὰς, ὅπως ἐνδοὺν ἐξ ἀρχῆς. Λοιπὸν συγχωρήσετε, ἐάν ἐρωτήσω τὴν Ὑμ. Ἐκλαμπρότητα, εἰς τί κυρίως διαφωνοῦμεν ἡμεῖς;

—Ζητῶ συγγνώμην, εἶπεν ὁ Οὐελλιγκτῶν, νὰ σιωπήσω ὀλίγον. Ἐάν τυχόν, ἐπισκεπτόμενος τὸ Λονδίον, ἠθέλατε νὰ μὴ ἀναικονομήσῃτε πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὀμιλίας ἡμῶν, μετὰ χαρᾶς θέλω ἰδεῖ ὑμᾶς.

—Ζητῶ συγγνώμην κἀγὼ, Ἐκλαμπρότατε. Ἐάν δὲν δύνασθε νὰ μοὶ ἀποκριθῆτε εἰς τοσοῦτον ἀπλήν ἐπερώτησιν, οὐδὲν ἄλλο ἔχω ν' ἀναικονομήσω ὑμῖν, καὶ περιττὸν νὰ ἐνοχλήσω ἐκ νέου τὴν Ὑμ. Ἐκλαμπρότητα.

Εἰπὼν ταῦτα, ἀπῆλθεν ὁ Κοδριγκτῶν. Πόσον ζωηρῶς καταφαίνεται διὰ τῆς ἀγέρωχου ταύτης πρὸς τὸν ἥρωα τοῦ Οὐατερλῶ ἀποκρίσεως αὐτοῦ ὁ ἄνθρωπος, ὅστις εἰς τὴν διακοίνωσιν τοῦ Ταχέρ πασᾶ ἐν Πύλῳ, νὰ μὴ προχωρήσῃ, ἀπεκρίθη ἀποτόμως: «Βισέρομαι εἰς τὸν λιμένα οὐχὶ νὰ λάβω ἄλλὰ νὰ δώσω προσταγὰς!»

Γ'. Ὅπως διαφέροντος τύπου ἦν ὁ τρίτος τῶν διασῆμων αὐτοῦργων τοῦ ἐν Πύλῳ δράματος, ὁ γάλλος ναύαρχος Δε-Ρινύ. Γενναῖος ἐν ταῖς μάχαις, διεκρίνατο ὅμως οὗτος ἐπὶ τῇ μικροπραΐᾳ καὶ ἐπὶ ὑπολακνωθῆσθαι τινὶ καταφορᾷ κατὰ τοῦ κινήματος τῶν Γραικῶν. Εἶνε ὅμως ἀληθές, ὅτι ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῶν καταδρομῶν οἱ Γραικοὶ ἀκαταπαύστως ἐξετέλουν πειρατείας, καὶ ἐπιπίπτοντες κατὰ τῶν τουρκικῶν καὶ αἰγυπτιακῶν πλοίων, ἐλαφυραγῶγον καὶ τὰ ἐμπορεύματα Γάλλων καὶ Ἀγγλων ὑπηκόων. Συνέβαινε πολλάκις πειρατῆς Ἕλληνας νὰ προσβάλλωσι τὰ συμμαχικὰ σκάφη, καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν λείαν νὰ πωλῶσιν ἐν ταῖς ἑλληνικοῖς λιμέσι. Παρεκτός τούτου, οἱ κάτοικοι τῶν Ἰονίων νήσων, Ἕλληνας καὶ αὐτοὶ, ἐβοήθουν τὸν Ἰμπρατὴν-πασᾶν, καὶ διηνεκῶς παρεβίβζον τὸν ἀποκλεισμόν, τὸν κλονισθέντα ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῆς ἐν Πύλῳ ναυ-

μαχίας. Οἱ Ἕλληνας καταδρομῆς δὲν ἐφείδοντο τῶν λαθραμπορῶν τούτων ἐν τούτοις αἱ Ἰόνιοι νῆσοι ἀνῆκον εἰς τὴν Ἀγγλίαν! Ὁ Δε-Ρινύ καὶ ἅπασα ἡ μοιραρχία αὐτοῦ ἐθεώρουν ὑπεύθυνον δι' ὅλας αὐτὰς τὰς ἰδιωτικὰς πράξεις τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, καὶ διὰ τραχείας καὶ ἐπιβλητικῆς πρὸς ταύτην συμπεριφορᾶς αὐτῶν ἐτι μᾶλλον ἐξητυέλιζον αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ λαοῦ, φύσει βέποντος εἰς ἀπειθείαν. Φανερόν, ὅτι δὲν ἐδύνατο ὁ κόμης Ἐίδεν νὰ συμπαθῇ τῷ Δε-Ρινύ, ὅστις πᾶσαν τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ περιώριζεν, οὕτως εἶπεν, εἰς καταδιώξιν τῶν Γραικῶν πειρατῶν, καὶ ὁ ἴδιος αὐτοπροσώπως παρώτρυνε τοὺς ἐν Σμύρῃ ἐμπόρους πρὸς ἐπίδοσιν αἰτιάσεων κατ' αὐτῶν. Ἀδιστακτικῶς ἔγραψεν ὁ τελευταῖος πρὸς τὸν πρῶτον: «Δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ συνετίσῃ τις τὰ ἄγρια ταῦτα θηρία, τοὺς λεγομένους Κανδιότας, Γραικοὺς τε καὶ Τούρκους.» Πρὸς δὲ τὸν ἄγγλον ναύαρχον ἔγραψεν ἐπίσης: «Φοβοῦμαι, ὅτι ἡμεῖς οἱ ἴδιοι δεόν νὰ πλάσωμεν τὴν Ἑλλάδα, διότι δὲν βλέπω ποῦ εἶναι αὐτὴ. Νόστιμον πρᾶγμα! Ἀναγκαζόμεθα νὰ πληρῶνουμεν εἰς τοὺς γεννάδας τούτους νὰ μάχωνται ὑπὲρ ἑαυτῶν. Καὶ νὰ πληρῶσωμεν προσέτι, νὰ μὴ διαπράττωσι πειρατείας εἰς τὴν θάλασσαν!» Αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ ἰδίου πρὸς τὸν Ἐίδεν πλεονάζουσι τοιοῦτων ἀκανθῶν. Δι' αὐτόν τὸν λόγον οἱ δύο ναύαρχοι οὐτε κἄν ἐπισκέπτοντο ἀλλήλους. Ὅμως, παραδίδων τὸν στόλον εἰς τὴν διάδοχον αὐτοῦ Ρικάρδον, ὁ Ἐίδεν ἀπεχωρίσθη φιλοφρόνως τοῦ Δε-Ρινύ, περὶ τοῦ ὁποίου καὶ ὁ Κοδριγκτῶν ἐξεφράσθη πῶς, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀρίστου φίλου ἐλλεῖπει τὸ ὑπομονητικόν, τὸ πρὸ πάντων ἄλλων χαρακτηρίζον τὴν θαλασσίην ὑψηλῆν. Κατὰ τὰς ἐλευθεροστόμους ἐπιστολάς τοῦ κόμητος Πάνιν, ἀκολούθου τοῦ Καποδιστρίου, πρὸς τὸν Ἐίδεν, περὶ τὰ τέλη τῆς ἐνδημίας τοῦ Δε-Ρινύ ἐν τῷ Ἀρχιπελάγῳ, αἱ ὠρραῖα Ἕλληνίδες, πρὸ πάντων δὲ ἡ πριγκιπέσσα Κ**, κατώρθωσαν νὰ συμφιλιωθῇ ὁ Γάλλος ναύαρχος μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Περαιτοῦμεν τὸ κῆρον διὰ μιᾶς παρατηρήσεως τοῦ Ρικατσέρ περὶ τῆς λιτότητος τῆς τότε Ἑλληνικῆς κοινωνίας. Ἐν γένει ὁ ὑπομνηματογράφος περιφρονητικῶς πῶς ἀποφαίνεται περὶ αὐτῆς. Διηγούμενος λ.χ. τὴν ἐπίσκεψιν αὐτοῦ πρὸς τὸν διάσημον ναύαρχον Μισούλην, αὐτὸς λέγει: «Ἡ φρεγάτα αὐτοῦ, ἀγορασθεῖσα ἐν Ἀμερικῇ δι' ἐνὸς ἑκατομμυρίου φράγκων, ἐνδοθεν κοσμεῖται μὲν πολυτελῶς, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐν τῷ περιχρῶσθαι θαλάμῳ τοῦ ναυάρχου, περιβεβλημένῳ διὰ πολυτίμων ξύλων, ἡ ἰδίᾳ ἐπικρατεῖ ἀκαθαρσία, οἷκ καὶ ἀπανταχοῦ.» Πρὸ πάντων δὲ ἐπικράνη ὁ ἄνθρωπος ἰδὼν πηλινόν τι πινάκιον, κείμενον ἐντὸς ὠραίας βιβλιοθήκης, μεστὸν ἐλαίων.

Τὸ κῆρον τοῦ Νέου Καιροῦ λήγει εἰς πε-

ριεργόν τινα διήγησιν τοῦ Ρικασέφ περὶ ἐνὸς προγεύματος, οὐ μετέσχον καὶ οἱ τρεῖς ναύαρχοι, παρόντος καὶ τοῦ Ἰμπραήμ-πασά, ὑπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ στρατηγοῦ Μαϊζὼν ἐν Πελοποννήσῳ. «Σοφός» τις ἐπρότεινε πρόποσιν ὑπὲρ τῆς στερεώσεως τῆς συμμαχίας τῶν τριῶν Δυνάμεων. Ὁ Ἰμπραήμης ἠθέλησε νὰ μάθῃ περὶ τίνος πρόκειται. Μαθὼν δὲ, εἶπεν ὅτι δὲν πίνει, καὶ ῥίψας τὸ ποτήριον χαμαί, ἐπεφώνησε· «Νὰ διαρραγῇ ἡ συμμαχία αὕτη, καθὼς τὸ κρύσταλλον τοῦτο, εἰς θ καὶ πέπεισμαι θαρραλέως.»

**

Συγγραφεὺς τοῦ διηγήματος, ὅπερ ἐν τοῖς ἐξῆς καταχωρίζομαι, εἶνε ὁ Sacher Masoch, ἔκκριτος καὶ γνωστότατος τῆς Αὐστρίας λογογράφος.

Ἡ ἀνάμειξις τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν θλιβεράν ἑκείνην τῆς ἱστορίας σελίδα, ἣτις ἀφηγείται τὸ πῶς ἔσχε τέρας ἡ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσίας Παύλου τοῦ Α' βασιλεία, διελευκάνθη ἀπὸ τινῶν ἱστῶν ὑπὸ τοῦ Michelet. Τὸ ἡμέτερον δὲ διήγημα δεικνύει πόσον πλησίον τῆς ἀληθείας ἦγαγε τὸν Sacher Masoch ἡ εὐθυκροία αὐτοῦ. Σ. τ. Δ.

ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟΝ ΠΑΛΑΤΙΟΝ

Ἦτο ἡ νύξ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καθ' ἣν εἶχε φθάσει εἰς τὴν Πετρούπολιν ἡ εἰδήσις τῆς εἰρήνης, ἣτις τῇ 7 φεβρουαρίου 1801 συνωμολογήθη ἐν Λυνεβίλ μεταξὺ τῆς Γερμανικῆς αὐτοκρατορίας καὶ τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας.

Τέσσαρες ὑπασπιστὰὶ τοῦ τζάρου Παύλου τοῦ Α' εὐρίσκοντο εἰς τὸν ἀντιθάλαμον τῶν αὐτοκρατορικῶν δωμάτων τοῦ ἀνακτόρου τοῦ Ἀγίου Μιχαήλ, καθήμενοι παρὰ τὴν ἐστίαν, ἧς αἱ φλόγες ἔχονον τὴν λάμπιν των ἐπὶ τῆς μαρμαρίνης θερμάστρας, καὶ χαμηλῇ τῇ φωνῇ συνδιελέγοντο.

— Ἐπιμένω εἰς τὸ νὰ πιστεύσω ὅτι μετ' οὐ πολὺ ὀλοσχερῶς θὰ τρελλαθῇ, εἶπεν ὁ συνταγματάρχης Ταταρίνωφ, ὁ πρεσβύτατος τῶν τεσσάρων, ἀνὴρ ἀθλητικὸν ἔχων τὸ ἀνάστημα καὶ χονδροειδῆ τοῦ προσώπου τὰ χαρακτηριστικά, μὲ ψυχρὸν βλέμμα, ὑπερ ὡς μάχιρα εἰσέδυν εἰς τὴν καρδίαν.

— Ὅμιλεῖς περὶ τοῦ αὐτοκράτορος; διέκοψεν ἐρωτῶν καὶ οἰοεὶ δυσχερῆσαι διὰ τοὺς λόγους τοῦ προλαλήσαντος νέου τις καὶ ὠρῆτος ἀξιοματικὸς ὀνομαζόμενος Ἀργαμάκωφ.

— Ναί, περὶ αὐτοῦ, ἐξηκολούθησε χωρὶς ποσῶς νὰ συγκινηθῇ ὁ συνταγματάρχης προσθέτω δὲ μάλιστα ὅτι οἷοςδὴποτε ἤθελεν ἴδει τὸ φέριμόν του κατὰ τὴν λῆψιν τοῦ ἀγγέλματος, θὰ συνεμερίζετο τὸ φρόνημά μου.

— Ὁ αὐτοκράτωρ τόσον δολερῶς ἠπατήθη ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, ὥστε δὲν εἶνε διόλου παράξενον νὰ αἰσθάνηται τινα χαρὰν βλέπων ὅτι ὁ ἀγγλικὸς λαὸς, λαὸς πραγματευτῶν, χάνει τὸν ἀριστὸν του σύμμαχον, εἶπεν ὁ λοχαγὸς Δανιλέβσκις.

— Ἄς ἦνε, ἀπήντησεν ὡς συναινῶν ὁ Ταταρίνωφ ἄλλ' ἕνας φρόνιμος ἄνθρωπος δὲν ἐκρά-

ζει ποτὲ τὴν χαρὰν του χοροπηδῶν εἰς ἐν δωμάτιον ὡς παιδίον ἢ ὡς δαιμονισμένος· ὅταν δὲ μάλιστα ὁ φρόνιμος αὐτὸς ἄνθρωπος εἶνε μονάρχης, δὲν ἐναγκαλιζέται καὶ δὲν ἀσπάζεται τοὺς ὑπασπιστάς του διὰ νὰ δεῖξῃ τὴν χαρὰν του.

— Καὶ ἤρχισα ν' ἀμφιβάλλω ἂν ἦνε εἰς τὰ σωστά του, προσέθηκεν ὁ Τζιτζάκωφ, ὁ τέταρτος τῶν συνδικαλομένων. Ἐνεκκινίασε τὴν βασιλείαν του καταστρέφων ὅ,τι εἶχε κάμει ἡ ἐνδοξὸς του μήτηρ Αἰκατερίνη ἢ Β' καὶ παλινορθῶνων τὰ παλαιὰ ἔθιμα, μὴδὲ τῶν ἐνδυμάτων ἐξαιρουμένων ἄλλ' ἄς ἀφήσωμεν αὐτό. Ἡ μήτηρ του τὸν κακομετεχειρίσθη πολὺ ἐκείνος ἐκδικούμενος ἠθέλησε νὰ ἐξαλείψῃ καὶ τὸ ἔσχατον ἔργον τῆς. Εἰς ἐν μόνον πρᾶγμα ἦτο σύμφωνος πρὸς αὐτήν, τὸ κατὰ τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας μῖσος καὶ κατὰ τῶν διδαγμάτων αὐτῆς· τὴν δὲ ἐξάρτα συμμαχεῖ μὲ τὸν Βοναπάρτην κατὰ τῆς Ἀγγλίας, τῆς παλαιᾶς συμμάχου του.

— Εἶνε βέβαιον τοῦτο; ἠρώτησεν ὁ Δανιλέβσκις.

— Πῶς ἄλλως λοιπὸν δύναται τις νὰ ἐξηγήσῃ τοὺς ἐσπευσμένους ἐξοπλισμοὺς εἰς ὅλους τοὺς λιμένας τῆς Μαύρης Θαλάσσης; ἀπήντησεν ὁ συνταγματάρχης Ταταρίνωφ. Ἄλλως τε θὰ τὸν προλάβῃ ἡ Ἀγγλία.

— Νομίζετε ὅτι ἡ Ἀγγλία θὰ μᾶς προσβάλῃ; εἶπεν ὁ Ἀργαμάκωφ.

— Δὲν λέγω ἀκριβῶς τοῦτο, ἀπεκρίθη ὁ συνταγματάρχης ῥίπτων πρᾶξενον βλέμμα ἐπ' αὐτοῦ. Ἄλλὰ θὰ ἴδωμεν πολλὰ περιεργα πράγματα ἂν ζήσωμεν. Οἱ δυσχερῆσθέντες δὲν εἶνε ὀλίγοι εἰς τὴν Ῥωσίαν.

— Ἀληθεύει ὅτι εὐρίσκονται εἰς σχέσεις πρὸς τὴν ἀγγλικὴν πρεσβείαν;

— Δὲν εἶνε ἀπίθανον. Ἡ Ἀγγλία εὐρίσκεται μεμονωμένη ὡς ἐκ τῆς ἐπεληθούσης εἰρήνης καὶ...

— Εἶνε πολλοὶ, οἵτινες συχνὰ ἔχουσιν ἐμπιστευτικὰς συνεντεύξεις μετὰ τὸν λόρδον Οὐάιτουορθ, ὑπέλαθεν ὁ Δανιλέβσκις.

— Πιθανὸν καὶ τοῦτο, εἶπεν ὁ συνταγματάρχης. Μήπως ὁ τζάρος δὲν τοὺς ὑπεχρέωσε νὰ παρακολουθήσωσι τὸ φέρετρον εἰς τὴν γαλιάν ἐκείνην κωμωδίαν τῆς εἰς τὴν ἀκρόπολιν μετακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ Πέτρου τοῦ Γ';

— Ἀλλόκοτος δικαιοσύνη, ἀνέκραξεν ὁ Ἀργαμάκωφ λησμονῶν ἑαυτὸν· οἱ δολοφόνου νὰ κηδεύωσι τὸ θῦμα!

— Ἰδέα τρελλοῦ ἀνθρώπου, ἀνέκραξεν ὁ συνταγματάρχης. Ἄλλὰ πῶς σὰς φαίνεται καὶ ἡ ἄλλη ἀλλόκοτος ἰδέα του τοῦ νὰ ἐνδύσῃ ὡς ἀρλεκίνους ὄλας τὰς γερύρας, ὄλα τὰ φυλακτεῖα καὶ τὰς πύλας ὄλων τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων τῆς Ῥωσίας; Καὶ τὸ νέον παλάτιον, τὸ ὁποῖον

ἔκτισεν, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ὑπάρχει γωνία, ὅπου νὰ μὴ ἔχῃ τὰ ἀρκτικά Π. Α' μὲ τὸ στέμμα; Ἀγγλος τις ἠθέλησε νὰ μετρήσῃ ποσάκις ὑπάρχουν τὰ γράμματα ταῦτα καὶ ἐμέτρησεν ἕως ὀκτώ χιλιάδας, ἐκεῖ δὲ ἠναγκάσθη νὰ σταματήσῃ. Ἄλλὰ δὲν ἀρκοῦσιν αἱ ἀνοήσῃαι αὗται, ἔχομεν καὶ τὰς παλινορθίας. Πότε τύραννος καὶ πότε ἐλευθεριάζων, πότε ἀγαθὸς καὶ πότε σκληρὸς. Εἶνε τρελλὸς, σὰς λέγω, καὶ ἐπεθύμου ὄλοι νὰ συνεμερίζοντο τὴν ἰδέαν μου.

— Καὶ ἂν ἦνε τρελλὸς τί θὰ κάμωμεν; ἠρώτησεν ὁ Ἀργαμάκωφ.

— Θὰ σκεφθῶμεν ὅτι δὲν πρέπει αἱ τύχαι τοῦ μεγίστου τῆς Εὐρώπης κράτους νὰ ἦνε ἐμπιστευμένοι εἰς τρελλὰς χεῖρας.

— Συνταγματάρχα, αἱ ἰδέαι σὰς εἶνε ἐπικίνδυναι.

— Εἶνε ἐπικίνδυναι ἂν ἦσθε σεῖς προδότης, Ἀργαμάκωφ.

— Πιστεύω ὅτι ἡ ἐπίκλησις αὕτη ἀρμόζει εἰς σὰς μάλλον.

— Νεανία! ἀνέκραξεν ὁ Ταταρίνωφ ἀποτόμως ἐγειρόμενος.

— Δὲν ἀποσύρω τὸν λόγον μου, εἶπεν ὁ Ἀργαμάκωφ ψυχρῶς καὶ μετὰ σταθερότητος.

— Τί νὰ ἀποσύρῃς, παλληκαρᾶ μου; ἠρώτησε τότε διὰ φωνῆς τραχείας ἀνὴρ, ὅστις συνάμα ἐκτύπησεν εἰς τὸν ὦμον τὸν Ἀργαμάκωφ.

Περιορισμένοι ἠγέρθησαν οἱ καθήμενοι καὶ ἔλαβον στάσιν στρατιωτικὴν ἐνώπιον τοῦ εἰσελθόντος. Ἐφαίνοντο δὲ προφανῶς τεταραγμένοι.

Ὁ τζάρος Παῦλος εἶχεν ἐμφανισθῆ ἀπροσδοκῆτως ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν καὶ μετὰ δυσπιστίας παρατηρῶν αὐτοὺς διαδοχικῶς,

— Λοιπὸν; τί τρέχει; ἀπαντήσατε.

— Ἀπλῆ φιλονεικία, Μεγαλειότατε, ἀπήντησεν ὁ Ἀργαμάκωφ, ταχέως συνελθὼν εἰς ἑαυτὸν, πολὺ ἀσημαντὸς ἢ ὥστε νὰ ἐνδιαφέρῃ...

— Φιλονεικία περὶ τίνος; θέλω νὰ τὸ μάθω, ὑπέλαθε μετὰ τίνος τραχύτητος ὁ Παῦλος.

— Περὶ τῆς καλλονῆς τῶν γυναικῶν, ἀπήντησεν ὁ Ἀργαμάκωφ.

Οἱ ἄλλοι ἀνέπνευσαν.

— Ἐτῆ; Καὶ νομίζεις ὅτι αὐτὸ δὲν μ' ἐνδιαφέρει; εἶπεν ὁ αὐτοκράτωρ εὐθέως εὐθυμήσας. Δὲν εἶμαι τόσον γέρον, ὅσον νομίζεις. Λοιπὸν ἐπρόκειτο περὶ ὠραίας τινὸς γυναικὸς;

— Περὶ τεσσάρων, Μεγαλειότατε, ἀπήντησεν ὁ νεαρὸς ὑπασπιστὴς θαρρῆσας διὰ τὴν εὐθυμίαν τοῦ Παύλου.

— Τεσσάρων! Καὶ σὲ ἀγαποῦν καὶ αἱ τέσσαρες;

— Μὲ συγχωρεῖτε, Μεγαλειότατε, ἐπρόκειτο μόνον περὶ τοῦ ποῖα εἶνε ἡ ὠραιότατη γυνὴ τῆς Πετρούπολεως. Ὁ συνταγματάρχης Ταταρίνωφ διετείνατο ὅτι ἡ ὠραιότατη εἶνε ἡ κόμησσα Πάλαν.

— Ἐγὼ ὑπερασπιζόμεν τὴν καλλονὴν τῆς δεσποινίδος Ὀκολένσκη, εἶπεν ὁ Δανιλέβσκις.

— Καὶ ἐγὼ τὴν τῆς Αἰκατερίνης Σκούλωφ, τῆς γυναικὸς τοῦ ἐμπόρου, ἔσπευσε νὰ προσθέσῃ ὁ Τζιτζάκωφ.

— Καὶ σὺ; ἠρώτησεν ὁ αὐτοκράτωρ τὸν Ἀργαμάκωφ.

— Ὅμνῶ ὅτι ἡ πριγκιπέσσα Ἀξίνια Βαρνίτζκοὶ εἶνε ἄγγελος καὶ ποτὲ δὲν θὰ ἐπιτρέψω....

— ὦ! ὦ! ἐξημένη κεφαλή, εἶπεν ὁ Παῦλος καταπραϋνόμενος. Ἄλλ' ἐπειδὴ οἱ τέσσαρες σὰς ἔχετε τέσσαρας διαφορετικὰς γνώμας, πρέπει νὰ κρίνῃ ἕνας πέμπτος. Ἐκ τῶν τεσσάρων καλλονῶν γνωρίζω τὰς δύο· ἡ πριγκιπέσσα ὅμως καὶ ἡ σύζυγος τοῦ καλοῦ ἐμπόρου μου εἶνε ἄγνωστοι. Νὰ ἐτοιμασθῶν ἀμέσως τέσσαρα ἔλκηθρα, τέσσαρες δὲ κοζάκοι νὰ ὑπάγουν νὰ φέρουν τὰς ὑποψηφίους ὅσον τάχιστα διὰ νὰ δυνηθῶ νὰ ἀποφασίσω.

— Μεγαλειότατε, ἐτόλμησε νὰ παρατηρήσῃ ὁ Ταταρίνωφ, ὅστις ἦτο ὁ ἀρχαιότατος ὑπασπιστῆς, εἶνε μεσάνυκτα παρασμένα καὶ αἱ κυρία αὗται πολὺ πιθανὸν νὰ ἦνε εἰς τὴν κλίνην.

— Ἄς σηκωθῶν, διέταξεν ὁ Παῦλος· τὸ θέλω, καὶ αὐτὸ ἀρκεῖ.

Ὁ αὐτοκράτωρ κατέλιπε τὸν ἀντιθάλαμον καὶ ὁ Ἀργαμάκωφ ἔτρεξε διὰ νὰ παραγγεῖλῃ νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ διαταγή.

— Εἶνε τρελλὸς ἡ ὄχι; εἶπε σιγὰ σιγὰ ὁ συνταγματάρχης.

Ὁ Δανιλέβσκις ἤγειρε τοὺς ὄμους του, ὁ δὲ Τζιτζάκωφ θέσας τὸν δάκτυλον ἐπὶ τῶν χειλέων τοὺς παρώτρυνε νὰ μὴ εἶπουν τι ἀπρεπές.

Τὰ ἔλκηθρα ἐπανεκάμψαν ἐν τάχει καὶ μετὰ τινὰς στιγμὰς τέσσαρες γυναῖκες ὠχρὰ καὶ τρέμουσαι εὐρίσκοντο εἰς τὸν ἀντιθάλαμον, περιμένουσαι νὰ ἴδωσι τί δυστύχημα τὰς ἐπαπεῖλαι.

Ὁ Παῦλος ἐξῆλθε ταχέως ἐκ τῶν δωμάτων του, ἐχαίρετισε διὰ τῆς χειρὸς τὰς τέσσαρας γυναῖκας, αἵτινες ἔκλινον ἕως ἐδάφους τὴν κεφαλὴν, καὶ παρετήρησεν αὐτὰς μὲ βλέμμα ταχὺ καὶ διαπεραστικόν.

— Ἐλεος, πατεροῦλη μου, ἀνέκραξεν ἡ σύζυγος τοῦ ἐμπόρου γουπετοῦσα, εἶμαι ἀθῶα.

Ὁ Παῦλος ἐξερράγη εἰς γέλωτας.— Σῆκω, γυναῖκά μου, τῇ λέγει· μὴ φοβεῖσθε, κυρία. Εἶχα ἐπιφορτισθῆ νὰ θέσω τέρας εἰς μίαν φιλονεικίαν τῶν ὑπασπιστῶν μου. Πρόκειται νὰ κρίνω ποῖα ἐξ ὑμῶν εἶνε ἡ ὠραιότερα· ἀφαιρέσατε τὰς καλύπτρας σὰς καὶ τοὺς ἐπενδύτας σὰς.

Βοηθούμεναι ὑπὸ τῶν λατρευτῶν τῶν αἰ νεαρὰν γυναῖκες ἀπηλλάγησαν ταχέως τῶν γυναικῶν τῶν καὶ ὁ αὐτοκράτωρ διὰ μέσου τοῦ ὀμματοῦθάλιου τοῦ ἤρχισε νὰ τὰς ἐξετάζῃ. Ἡ ἐκλογὴ ἦτο δύσκολος, διότι ἀληθῶς ἦσαν ὠραιό-

ταται καὶ αἱ τέσσαρες. Ἡ κόμησσα Πάλαν εἶχε πολλὴν μεγαλοπρέπειαν, τὸ δὲ πρόσωπόν της ἦτο κατὰ τὴν ἀκριβείαν τῶν χαρακτήρων ὁμοίον πρὸς πρόσωπον ἑλληνικοῦ ἀγάλματος· οἱ ὀφθαλμοὶ της ἦσαν ὠραῖοι, ἄφρονος δὲ κατεχύνετο ἡ ἐβενώδης κόμη της. Ἡ δεσποινὴς Ὀκολένσκι ἦτο κομψή, λιγερὴ καὶ λεπτοφυής. Ἡ κυρία Σκούλωφ ξανθὴ καὶ εὐσαρκος καὶ ἡ πριγκιπέσσα ἰσχυροτέρα καὶ μικροκαμωμένη, χαριτωμένη καὶ εὐφυής. Ἐπὶ πολὺ ἐξήταζεν ὁ τζάρος καὶ τέλος ἐκλινεν ὑπὲρ τῆς πριγκιπέσσης Βερνίτζκοι.

— Σὰς εὐχαριστῶ πολὺ, κυρία, εἶπε· καλὴν νύκτα. Στρεφόμενος δὲ πρὸς τὸν Ἀργαμάκωφ σὺ, παιδί μου, εἶπεν, ἔχεις τὸ καλλίτερο γούρσο.

Ἐπειτα δὲ ἀπῆλθε.

— Νόστιμη ἱστορία, εἶπεν ὁ Ἀργαμάκωφ, μάλις ἔφυγεν ὁ τζάρος.

— Δὲν ἔχω δίκαιον; ὑπέλαβεν ὁ συνταγματάρχης. Εἶτε τύραννος εἶνε εἶτε τρελλός, ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα· δὲν πρέπει τὸ κράτος νὰ μείνῃ ἐμπιστευμένον εἰς αὐτόν.

— Συνταγματάρχα, θὰ χάσης τὸ κεφάλι σου.

— Ὁ Ταταρίνωφ ἐμειδίασεν οἶονεὶ οἰκτεῖρων τὸν Ἀργαμάκωφ.

Ὁ Ἀργαμάκωφ καὶ ἡ πριγκιπέσσα Ἀξίνια, ὦν ἀπὸ ἐνὸς περιπόου αἰῶνος ἐσυγγένεον αἱ οἰκογενεαὶ, ἔζων ὡς ἂν ἦσαν μεμνηστευμένοι.

Ὅτε ὁ νεαρός ἀξιωματικὸς ἐπορεύθη εἰς τὴν Πετρούπολιν εἶχε γείνει δεκτὸς ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πρίγκηπος ὡς τέκνον τῆς οἰκογενείας. Εἶχεν ἴδει μεγαλῶνους τὴν Ἀξίνιαν, τὴν ἠγάπα καὶ ἠγαπᾶτο ὑπ' αὐτῆς. Δὲν εἶχε μὲν ἐπισήμως ζητήσει τὴν χεῖρά της, ἀλλ' οἱ γονεῖς ἔβλεπον μὲ εὐχαρίστησιν ὅτι ἤρεσκετο παρὰ τῆ θυγατρὶ των ὁ εὐνοούμενος τοῦ τζάρου καὶ διὰ τοῦτο δὲν παρεκώλυον τὴν μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ Ἀργαμάκωφ σχέσιν. Οὗτος παρετήρησεν ὅτι ἡ νυκτερινὴ ἐκείνη σκηνὴ εἶχε δυσχερῆσαι τὴν Ἀξίνιαν καὶ ὅτι ἀφ' ἑτέρου ἡ καλλονὴ αὐτῆς εἶχε κάμει ἐντύπωσιν εἰς τὸν τζάρον, πρᾶγμα ὅπερ πολὺ ἀπήρεσκεν εἰς τὸν νεαρὸν ὑπασιπστήν.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν, ὅσον τὸ δυνατόν ἐνωρίτερον, ἐπορεύθη ὁ Ἀργαμάκωφ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς νέας. Ἐκάθητο αὕτη ἐπὶ μαλακῶν προσκεφάλων, μὲ ἀπλότητα ἐνδεδυμένη τζαραφάνιον ἐξ ἀνατολικοῦ ὑφάσματος, καὶ ἐξέπλεκε μετὰ ξανθὰ διὰ τὸ κέντημά της. Συνωφρῶθη ὀλίγον ἄμα εἶδεν εἰσερχόμενον τὸν ἀξιωματικὸν καὶ χωρὶς νὰ προσίδῃ αὐτὸν τῷ εἶπεν·

— Εἰς σὰς λοιπὸν χρεωστῶ τὴν χεῖρ σου αὐτὴν σκηνήν. Ἀλλὰ θὰ μοὶ τὴν πληρώσῃς. Θὰ ἔμαι ἄσπλαγχνος εἰς τὸ μέλλον.

— Ἀλλὰ, φιλότατη Ἀξίνια, παρετήρησεν ἐν ταπεινοφροσύνῃ ὁ ὑπασιπστής, ἦτο ἀνάγκη νὰ γείνη ὅ,τι ἔγεινε διὰ νὰ σωθῶμεν ὅλοι. Οὐδὲν ἄλλο ἐπίστευον ὅτι τὸ στρατήγημά μου θὰ εἶχε τοιαύτην ἐπιτυχίαν.

Ἡ πριγκιπέσσα ἔκρινε καλὸν νὰ μὴ ζητήσει τὴν διαλεύκανσιν τῶν λόγων τούτων.

— Παρατηρήσατε, ἠρώτησε, τὴν ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν ἔκαμα εἰς τὸν τζάρον;

— Ναί.

— Ἐ λοιπὸν; ἂν καὶ εἰς ἐμὲ ἤρεσκεν ὁ τζάρος τὸ ἦμισυ ἀφ' ὅ,τι ἐγὼ ἀρέσκω εἰς αὐτόν;

— Ἀξίνια! ἐπιθύρισε παρακλητικῶς ὁ ταλαίπωρος νέος.

— Ὅ,τι δῆποτε καὶ ἂν συμβῆ σεῖς θὰ ἦσθε ὁ αἴτιος, ἀπήντησεν ἡ κόρη περιπαίζουσα τὸν Ἀργαμάκωφ. Τώρα δὲ πολὺ σὰς παρακαλῶ νὰ μὲ ἀφήσητε μόνην.

— Δὲν φεύγω πρὶν ἢ μὲ συγχωρήσης, ἰκέτευσεν ὁ ἀξιωματικὸς.

— Τότε θ' ἀναγκασθῆτε διὰ πολὺν καιρὸν νὰ μείνητε εἰς αὐτὸ τὸ δωμάτιον, εἶπεν εἰρωνικῶς γελῶσα ἡ πριγκιπέσσα. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἠγέρθη καὶ ἀνεχώρησεν ἀποτόμως εἰς ἄλλο δωμάτιον.

Ὁ δυστυχὴς Ἀργαμάκωφ ἠναγκάσθη ν' ἀποσυρθῆ, ἐν ᾧ ἡ Ἀξίνια ἐγέλα μετὰ τῆς τροφῆς της διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀστειότητός της. Δὲν προσέβλεπε πόσον ὀλίγον ἀπέειχε τῆς ἀληθείας ἡ ἀστειότης.

Μόλις ὁ μνηστὴρ εἶχε καταλείψει τὸν οἶκόν της, ἔστειλεν ἡ θεία της ἡ κόμησσα Βεστούτζεφ τὸ ἑλκηρόν της ἵνα τὴν παραλάβῃ. Μικρὸν δὲ γραμματίον τὴν προσεκάλεε νὰ προετοιμασθῆ ὅσον τάχιστα.

Ὅτε ἡ πριγκιπέσσα εἰσῆλθεν εἰς τὸν σινικὸς διασκευασμένον κοιτωνίσκον τῆς θείας της, αὕτη τὴν ἐνηγκαλίσθη μετ' ἀσυνήθους συγκινήσεως καὶ τρυφερότητος. Μετ' οὗ πολὺ ἐπὶ τυχαίᾳ τινι προφάσει ἐξῆλθε τοῦ κοιτωνίσκου ἡ κόμησσα καὶ ἀντ' αὐτῆς παρουσιάσθη. . . . ὁ αὐτοκράτωρ.

Ἡ Ἀξίνια ἠθέλησεν ἀμέσως νὰ φύγῃ, ἀλλ' ὁ Παῦλος λαβὼν αὐτὴν ἀπὸ τῆς χειρὸς τὴν ἐκράτησε.

— Παρακαλῶ, λέγει, νὰ μὴ ἀκούσητε, πριγκιπέσσα. Δὲν δύνασθε νὰ ἀρνηθῆτε εἰς ἐμὲ, ὅ,τι θὰ παρῆγετε εἰς τὸν ἐσχατὸν τῶν ὑπηκόων μου.

Ἐδήγησε τὴν κόρην πεφοβισμένην νὰ καθῆσθαι ἐπὶ ἐνὸς σοφᾶ, αὐτὸς δὲ λαβὼν ἀνάκλιτρον ἐκάθησεν ἀπέναντί της εἰς ἀπόστασιν ἐμφαίνουσαν πολλὴν τὴν πρὸς τὴν κόρην εὐλάβειαν.

— Πριγκιπέσσα, ἐπανελάθε μετὰ σοβαρότητος σχεδὸν ἐδυνῆρας, δὲν θὰ ἦσθε γυνὴ ἂν δὲν ἠθέλατε παρατηρήσει τὴν ἐντύπωσιν, ἣν προῦξήνησεν εἰς ἐμὲ ἡ νυκτερινὴ ἐκείνη ἐμφάνισίς σας. Ἡ θεία Πρόνοια σὰς ἐπεμψε πρὸς με. Σὰς ἀγαπῶ, πριγκιπέσσα. Ἐστὲ ἀγαθὴ, ἐλεήσατέ με καὶ εἰπατέ μοι μόνον ὅτι δὲν μὲ μισεῖτε.

Ἡ Ἀξίνια εἶχε προσηλωμένους πρὸς τὴν γῆν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ οὐδεμίαν λέξι ἀνέδινεν ἐπὶ τῶν χειλέων της.

— Μὴ νομίσῃτε, ἐξηκολούθησεν ὁ τζάρος, ὅτι ζητῶ τι παρ' ὑμῶν, τὸ ὅποιον νὰ ἤθελε προσβάλλῃ τὴν τιμὴν σας. Ὡ! θέλω μόνον ν' ἀγαπηθῶ παρ' ὑμῶν καὶ τοῦτο ἔσται ἡ εὐτυχία μου! Οὐδεὶς ἔως τώρα μὲ ἠγάπησεν, οὔτε αὐτὴ ἡ μήτηρ μου ἴσως μάλιστα παντὸς ἄλλου ὀλιγώτερον μὲ ἠγάπησεν αὐτὴ. Μὲ μετεχειρίσθη πάντοτε μὲ δυσπιστίαν, πλέον ἔτι, μὲ ἀντιπάθειαν. Ἐν ᾧ κατέκλεπτον τὸ κράτος οἱ εὐνοούμενοί της, ἐγὼ καὶ ἡ σύζυγός μου εὐρισκόμεθα πολλάκις εἰς παντελὴ ἀνέχειαν. Ἡ μήτηρ μου μοὶ ἀφῆρπασε τὰ τέκνα μου εὐθὺς μετὰ τὴν γέννησίν μου καὶ τὰ ἀνέθρεψε παρ' αὐτῆ εἰς τρόπον, ὥστε ἐγένοντο ταῦτα ξένα πρὸς ἐμὲ καὶ ποτὲ δὲν ἐγνώρισα τὴν ἀγάπην των. Ὡς πρὸς τὴν αὐτοκράτειραν θὰ μοὶ ἐπιτρέψῃτε νὰ μὴ κάμω πολὺν λόγον· δὲν ἔχει καρδίαν τὸ ὠραῖον αὐτὸ μάρμακρον. Τὰ τέκνα μου εὐρίσκονται εἰς κρυφίαν μὲ τοὺς ἐχθροὺς μου συνεννόησιν, ἀπὸ τοῦδε δὲ τείνει τὴν δεξιάν πρὸς τὸ αὐτοκρατορικὸν μου στέμμα ὁ μέγας δούξ διάδοχος. Εἶμαι μόνος, χωρὶς φίλους, χωρὶς ἔρωτα. Ὡ! εἰπέ μοι ὅτι μ' ἐλεῆς.

— Θὰ ἦτο, ἀπήντησε τότε ἡ Ἀξίνια, πολλὴ δι' ἐμὲ τόλμη νὰ αἰσθανθῶ δι' ὑμᾶς, Μεγαλειότατε, τοιοῦτον αἰσθημα, καὶ σεῖς πάλιν δὲν θὰ ἤρεκισθε εἰς τοῦτο τὸ αἰσθημα.

— Λοιπὸν ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σὰς βλέπω ἐνίοτε. Θὰ σὰς συγκινήσῃ ἴσως ἡ ἐγκατάλειψίς μου καὶ τὸ εὐγενὲς αἰσθημα, ὅπερ πρὸς ὑμᾶς τρέφω.

— Μεγαλειότατε, εἶπεν ἡ Ἀξίνια ἐγειρομένη, δὲν δύναμαι ἐπὶ πλέον νὰ σὰς ἀκούσω.

— Μὲ ἀποθέτετε; ἐπιθύρισε ὁ Παῦλος, ἐγειρόμενος καὶ αὐτός, τρέμων ὄλος καὶ μὲ φοβερὸν τὸ μέτωπον.

— Θὰ σὰς ἰκετεύσω νὰ λησμονήσετε πτωχὴν κόρην, ἣτις ἔχει ἤδη ὑποσχεθῆ τὴν χεῖρά της.

— Ἀγαπᾶτε ἄλλον;

— Ναί.

— Καὶ ποῖος εἶνε ὁ εὐτυχὴς αὐτός;

— Διὰ νὰ τὸν καταστήσητε ἐκποδόν;

— Τόσον χαμερπὴ καὶ σκληρὸν μὲ ὑπολαμβάνετε; Καλὰ λοιπὸν, δὲν ἐρωτῶ τίποτε πλέον, ἀφήσατέ με νὰ ἐλπίζω.

— Εἰς πάντας ἐπιτρέπεται ἡ ἐλπὶς, ἀπήντησε κομψῶς καὶ μειδιῶσα ἡ πριγκιπέσσα.

— Δὲν μὲ μισεῖτε λοιπὸν, ὑπέλαβεν ὁ Παῦλος λαμβάνων τὴν χεῖρά της.

— Εἶνε καθῆκον ν' ἀγαπᾶ τις τὸν αὐτοκράτορα.

— Καὶ σὰς εἶνε εὐκὸλον τὸ καθῆκον ταῦτο;

— Θέλετε, Μεγαλειότατε, ν' ἀγαπηθῆτε δι' ὑμᾶς αὐτούς. Λησμονήσατε λοιπὸν τὴν θέσιν σας καὶ μὴ ἐπιβάλλετε. Διὰ νὰ ἀπαντήσω δόξατέ μοι καιρὸν νὰ συνέλθω καὶ ν' ἀπαλλαγῶ ἀπὸ τὴν ζάλην, εἰς ἣν μὲ βυθίζει τὸ μεγαλεῖόν σας.

Ὅταν θέλῃ τις νὰ ὑποτάξῃ μίαν καρδίαν δὲν πρέπει νὰ προσπαθῆ νὰ τὴν ἐκδίασῃ.

— Εὐχαριστῶ, πριγκιπέσσα, εἶπεν ὁ τζάρος, τρυφερός ἀσπαζόμενος τὴν χεῖρα τῆς κόρης. Σὰς ὑπόσχομαι νὰ ἔχω ὑπομονὴν, ἀλλὰ μὴ λησμονεῖτε ὅτι ἐξ ὑμῶν ἴσως ἐξαρθᾶται νέα ἐποχὴ διὰ τὴν Ρωσσίαν, βεβαίως δὲ δι' ἐμὲ ἡ εὐτυχία ἢ ἡ δυστυχία τοῦ βίου μου.

Ὁ αὐτοκράτωρ ἐχαίρειται κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἡ δὲ πριγκιπέσσα βιαίως ἐξῆλθε τοῦ κοιτωνίσκου.

Ἐπὶ δύο ἡμέρας ὁ Ἀργαμάκωφ δὲν εἶχε φανῆ εἰς τὸ μέγαρον τοῦ Βερνίτζκοι. Τὴν τρίτην ἡμέραν παρουσιάσθη τεταραγμένος καθ' ὑπερβολὴν καὶ ἐξήτησε νὰ ὀμιλήσῃ πρὸς τὴν Ἀξίνιαν. Αὕτη τὸν ἔκαμε νὰ περιμείνῃ ὀλίγον καὶ ἔπειτα τῷ ἐπέτρεψε νὰ εἰσέλθῃ παρ' αὐτῆ. Μετ' αὐτῆς εὐρίσκατο ὁ πατήρ της.

— Ἡλιζα νὰ εὔρω τὴν Ἀξίνιαν μόνην, εἶπεν ὁ Ἀργαμάκωφ.

— Δὲν ἔχω, κύριε, μυστικὰ διὰ τὸν πατέρα μου, ἀπήντησεν ἡ πριγκιπέσσα ἀπαθῶς καθαρίζουσα πορτοκάλιον.

— Τότε λοιπὸν νὰ ὀμιλήσω ἐλευθέρως;

— Βέβαια.

— Λοιπὸν! Γνωρίζω τὸ αἴτιον τῆς ψυχρότητός σας, πριγκιπέσσα.

— Ἀλήθεια; ἀπήντησεν αὕτη μετ' εἰρωνείας.

— Γνωρίζω ἐπίσης πρὸς ποῖον ὀμιλήσατε εἰς τὴν οἰκίαν τῆς θείας σας.

— Ὅλα λοιπὸν τὰ ἠξεύρετε, κύριε!

— Εἶχετε συνέντευξιν.

— Μὲ συγχωρεῖτε!

— Συνδιάλεξιν, ἂν θέλετε, μὲ . . .

— Μὲ τὸν αὐτοκράτορα, ἐξηκολούθησεν ἀταράχως ἡ Ἀξίνια.

— Δὲν τὸ ἀρνεῖσθε, λοιπὸν;

— Μὴ ταραττεσθε, τῷ εἶπεν ἡ πριγκιπέσσα ἐπιτακτικῶς.

— Εἶνε ἐπικίνδυνον τὸ πικρινίδιον, τὸ ὅποιον παίζετε. Ὁ τζάρος σὰς ἀγαπᾶ καὶ ἠξεύρω ὅτι σὰς ἐξέφρασε τὸν ἔρωτά του.

— ἠξεύρετε καὶ τί τῷ ἀπήντησα;

— Φοβοῦμαι . . . ὅτι . . .

— Μὲ προσβάλετε δευτέραν ταύτην φορὰν καὶ σὰς διατάττω νὰ ἐξέλθῃτε.

— Ἀλλὰ, Ἀξίνια. . .

— Ἠκούσατε τί εἶπα;

Τὸν παρετήρησεν ἀσκαρδαμυκτεῖ, ἐκείνος δὲ χαίρειται ἐξῆλθεν. Ἀλλ' ἄμα ἔφρασεν εἰς τὴν θύραν ἐστάθη καὶ ἐπιθύρισε μὲ φωνὴν, ἣν κατέπνιγεν ἡ ὀργή.

— Ἰπακούω καὶ δὲν θὰ ἐπανεέλθω παρὰ μόνον ὅταν θὰ λάβῃτε τὴν ἀνάγκην μου.

— Δὲν θὰ λάβω ποτὲ τὴν ἀνάγκην σας.

— Τί ἔχετε λοιπὸν οἱ δύο σας, ἠρώτησεν ὁ

πρίγκηψ, όταν ἐξήλθεν ὁ ἀξιωματικός, οὐτινος ἤχουν θορυβωδῶς οἱ πτεριστῆρες. Ἐλπίζω ὅτι ὅσα λέγει δὲν εἶνε σωστά. Εἶδες ἀληθῶς τὸν αὐτοκράτορα;

— Τῷ ὠμίλησθ. Μὲ κατέλαθεν αἰφνιδίως καὶ δὲν ἠδυνάμην νὰ τὸν ἀποφύγω.

— Καὶ σοὶ ὠμολόγησεν ὅτι σὲ ἀγαπᾷ;

— Ναί, ἀλλὰ δὲν εὔρε καλὴν ὑποδοχὴν.

— Τότε, πρὸς τί ἡ σκηνὴ αὕτη μὲ τὸν Ἀργαμάκωφ;

— Διότι μοὶ ἀρέσκει νὰ τὸν βασιανίζω, ἀπῆντησεν ἡ κόρη θορυβωδῶς γελῶσα. Οὐδέποτε διανοήθη νὰ ἀγαπήσω τὸν αὐτοκράτορα.

Ἐπὶ πρίγκηψ ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν.

— Ὁ Παῦλος εἶνε τύραννος δυνάμενος νὰ ἐκβιάσῃ τὴν εὐνοϊάν σου. Ἔσο φρόνιμος, ἐπὶ τινα χρόνον τουλάχισον, διότι μετ' ἐλίγον τὰ πάντα θὰ μεταβληθῶσι.

— Τί τρέχει λοιπόν, ἠρώτησεν ἡ πριγκιπέσσα, ἧς εἶχε κεντηθῆ ἡ περιέργεια. Τί θὰ μεταβληθῆ;

— Ὁ Ἀργαμάκωφ, ἀπῆντησεν ὁ πατὴρ κατασπαζόμενος τὴν θυγατέρα του ἐπὶ τοῦ μετώπου. Πρέπει νὰ συμφιλιωθῆς μετ' αὐτοῦ διότι εἶνε ἀνάγκη, τώρα μάλιστα ὑπὲρ ποτε. Εἶνε ἀναπόφευκτον νὰ μᾶς τὸν κρατήσῃ, καὶ μετὰ ἕνα μῆνα μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ θὰ ἴσκι σύζυγός του.

— Ἀλλὰ διὰ τί ὅλα αὐτά; κάτι μοὶ κρύπτεις.

— Δὲν βαρύνεσαι, φιλάττη; ἔσο ἡσυχος, μὴ παίζῃς ὅμως μὲ τὰς τίγρεις καὶ μὲ τοὺς λέοντας ὡς νὰ ἴσκαν ἀρνία. Ἀκούς; πρέπει νὰ συμφιλιωθῆς μὲ τὸν Ἀργαμάκωφ.

Τρικυμιώδη τινὰ ἐσπέραν, ὁ συνταγματάρχης Ταταρίνωφ, τυλιγμένος ἐντὸς μεγάλου μανδύου σκοτεινοῦ χρώματος, ἐξήρχετο τῆς οἰκίας του παρατηρῶν κύκλῳ μετὰ προσοχῆς. Ἰδὼν δὲ ὅτι οὐδὲν ὑποπτον ἐφαίνετο περίξ, κατῆλθε ταχέως τὴν ὁδὸν καὶ ἔστη πρὸ τοῦ μεγάρου τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας ἵνα θεβαιωθῆ διὰ τελευταίαν φερόν ἂν κανεὶς δὲν τὸν ἠκολούθει.

Ἡκούσθη συριγμός.

Ὁ συνταγματάρχης ἐκάλυψε μὲ τὸν μανδύαν του τὸ πρόσωπον καὶ εἶδεν ἄνδρα μετημφισμένον ὡς αὐτὸν διερχόμενον τὴν ὁδὸν καὶ κάμνοντα πρὸς αὐτὸν σημείον.

— Συνταγματάρχα, τῷ λέγει ὁ ἀγνωστος ἄμα τὸν ἐπλησίασε, βεβαίως δὲν πηγαίνεις εἰς ἐρωτικὴν συνέντευξιν.

— Καὶ τί σ' ἐνδιαφέρει τοῦτο, Ἀργαμάκωφ;

— Ἐπεθύμουν νὰ ὑπάγω καὶ ἐγὼ, ἔπου ὑπάγετε.

— Ποῦ; . . .

— Εἰς τοῦ λόρδου Οὐάϊτουορθ, ἔνθα συνέρχονται οἱ συνωμῆται.

— Ἡξέυρεις περισσοτέρά μου.

— Μὴ δυσπιστεῖτε, συνταγματάρχα, εἶπεν ὁ Ἀργαμάκωφ. Γνωρίζετε πόσον ἐγκαρδίως ἠγάπων τὸν τσάρον . . . τόσο ἐγκαρδίως τὸν μισῶ τώρα. Μοὶ ἔκλεψεν ὅτι πολυτιμότερον εἶχον ἐν τῷ κόσμῳ.

— Ἀληθεύει λοιπὸν ὅτι ἡ πριγκιπέσσα . . .

— Ναί. . . ἀλλ' ἀφήσωμεν αὐτὰ, εἶπεν ὑποτρέμων ὁ ἀξιωματικός. Θὰ ἐκδικηθῶ καὶ αὐτὴν. Εἶμαι ἰδικός σας.

— Ἔστω, σὲ πιστεύω ἀκολουθεῖ με.

Οἱ δύο ἀξιωματικοὶ ἀνέβησαν εἰς τὴν πρεσβείαν, εἶπον τὸ σύνθημα εἰς ἕνα ὑπηρετὴν περιμένοντα εἰς τὴν ἄνω εἴσοδον καὶ εἰσῆχθησαν εἰς μικρὰν αἴθουσαν, ἔνθα ζωηρῶς συνεζήτησαν τριάκοντα περίπου ἄνθρωποι. Ἐθεάμασεν ὁ Ἀργαμάκωφ ἰδὼν μετὰ τῶν ἐκεῖ συνθηροισμένων μεριστάνας ἐκ τῶν τῆς ἰδιαιτέρας ἐμπιστοσύνης τοῦ αὐτοκράτορος Παύλου. Ὁ κόμης Πάλεν, διοικητὴς τῆς Πετροπόλεως καὶ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας καὶ τῶν ταχυδρομείων, οἱ στρατηγὸὶ Βένινξεν καὶ Ὁθάρωφ, οἱ τρεῖς ἀδελφοὶ Σούδωφ, ὁ πρίγκηψ Βερνίτζκοῦ, ὁ ὑπασπιστὴς Τζιτζάκωφ ἦσαν ἐκεῖ.

— Ἐξοχώτατε, σὰς φέρω ἐν νέον μέλος τῆς Ἑταιρίας μας, εἶπεν ὁ συνταγματάρχης.

Ὁ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας ἐχαιρέτισε τὸν Ἀργαμάκωφ. Εἶχομεν, τῷ εἶπε, πολλὰς ἐλπίδας εἰς σὰς' μᾶς εἶνε ἀπαραίτητος ἡ συνδρομὴ σας. Ἡλπίζομεν ὅτι διὰ μαγικῆς κλωστῆς θὰ σὰς ὠδήγηι ἐδῶ ὡραία τις χεὶρ, ἀλλ' ἤλθετε μόνος' καλῶς ἤλθετε.

— Ἡ κλωστὴ ἐκόπη, ἐξοχώτατε, ἀπῆντησεν ὁ Ἀργαμάκωφ.

— Ἐλπίζω ὅτι ὄχι διὰ πάντοτε, ὑπέλαθεν ὁ πρίγκηψ Βερνίτζκοῦ, θέτων φιλικῶς τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ὤμου τοῦ νεαροῦ ἀξιωματικοῦ.

— Λοιπὸν, εἰς ἔργον, εἶπεν ὁ πρέσβυς. Δὲν μᾶς μένει πολὺς καιρὸς.

Ὁ κόμης Πάλεν διεκήρυξεν ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ ἐταράττετο ὑπὸ φημῶν τινῶν αἰτινῶν εἶχον περιέλθει μέχρις αὐτοῦ. Ὁ συνταγματάρχης Ταταρίνωφ προσέθηκεν ὅτι διὰ τοῦτο ἐσκόπευεν ὁ Παῦλος νὰ προσκαλέσῃ καὶ πάλιν εἰς τὴν Πετροπόλιν τὸν φοβερόν Ἀράζεγεφ, τὸν καὶ ἄλλοτε διοικητὴν τῆς πρωτευούσης.

— Εἰς μόνος τὴν ὁδὸν τοῦ νὰ σώσωμεν τὴν Ῥωσίαν καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς, εἶπεν ὁ Πάλεν Σούδωφ, πρέπει νὰ τὸν ἐξαναγκάσωμεν νὰ παραιτηθῆ.

— Ναί, αὐριον τὴν νύκτα μάλιστα.

— Ἡ παραίτησις δὲν ἀρκεῖ, παρετήρησέ τις.

Πάντες ἐσίγησαν.

— Λοιπὸν, ἄς φθάσωμεν εἰς τὰ ἄκρα, εἶπε ψυχρῶς ὁ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας.

— Θέλουν νὰ τὸν δολοφονήσουν ὡς τὸν πατέρα του Πέτρον τὸν Γ', ἀνέκραξεν ὁ Ἀργαμάκωφ.

— Περιμένετε ἕως αὐριον τὸ ἐσπέρας. Αὐριον τὸ ἐσπέρας θὰ ἦνε ἰδικός μας.

Τὸ ἐσπέρας τῆς ἐπομένης ἡμέρας ὁ Ἀργαμάκωφ κατείχετο ὑπὸ πυρετώδους ταραχῆς, ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ κόμητος Πάλεν συνουδεύων τὸν αὐτοκράτορα.

Καὶ αὐτὸς καὶ ὁ αὐτοκράτωρ ἀνεζήτησαν τὴν πριγκιπέσσαν, ἀλλὰ δὲν τὴν διέκρινον. Τέλος ὁ αὐτοκράτωρ διέκρινε τὸν πατέρα τῆς καὶ τῷ ἔκμανε νύμα νὰ πλησιάσῃ, μετὰ πολλῆς δὲ ταχύτητος τὸν ἠρώτησε.

— Εἴσθε μόνος;

— Εἰς τὰς διαταγὰς σας, Μεγαλειότατε.

— Ποῦ εἶνε αἱ κυρία;

— Ἡ κόρη μου εἶνε ἀδιάθετος.

— Δὲν θὰ ἔλθῃ λοιπόν;

— Ἀμφιβάλλω, Μεγαλειότατε.

Ὁ Παῦλος ἀφῆκε τὸν πρίγκηπα καὶ τείνας πρὸς τὴν οἰκοδέσποιναν τὸν βραχίονα, περιήγαγεν αὐτὴν ἀνά τὴν αἴθουσαν. Ἡ κόμησσα ἐφαίνετο κολακευομένη διὰ τὴν τιμὴν ταύτην, συνωμίλει δὲ λίαν ἐπιχαρίτως καὶ ἐμειδία πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ἐν ᾧ τὴν ὑπερήφανον καρδίαν τῆς ἐφούσκωνε τὸ μῖσος καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς ἐκδικήσεως.

Ἐθεώρει ἑαυτὴν προσβεβλημένην διότι ὁ Παῦλος τὴν νύκτα ἐκείνην τῇ εἶχε προτιμήσει τὴν Ἀξίναν.

Ὁ Πάλεν, πλησιάσας τὸν πρέσβυν τῆς Ἀγγλίας, τῷ εἶπε.

— Κακαὶ εἰδήσεις. Ὁ αὐτοκράτωρ προσεκάλεσεν εἰς Πετρούπολιν τοὺς στρατηγούς Ἀραζέγεφ καὶ Λουίδνεφ.

— Τόσον καλλίτερα. Ἡ δυσἀρέσκεια τοῦ κοινοῦ θὰ ἐπιταθῆ.

— Ὁ Λουίδνεφ θ' ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν τῆς ἀκροπόλεως, ὁ δὲ Ἀραζέγεφ τὴν τῆς πρωτευούσης. Ὁ αὐτοκράτωρ τῷ ἔγραψεν' ἐλθέ, σοὶ ἐμπιστεύομαι τὸν θρόνον καὶ τὴν ζωὴν μου.

— Τοῦτο μυρίζε προδοσίαν, ἐψιθύρισε ὁ λόρδος.

— Ἐκτὸς τούτων, ὁ αὐτοκράτωρ προστοιμάζεται νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Μόσχαν, τὸ δὲ σχέδιόν μας δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῆ παρὰ εἰς τὴν Πετρούπολιν.

— Πρέπει νὰ ἐνεργήσωμεν πρὶν φύγῃ.

— Βέβαια.

— Ἀρκεῖ ὁ νέος ἐκεῖνος ἀξιωματικός . . .

— Ὁ Ἀργαμάκωφ; εἶμεθα βέβαιοι περὶ αὐτοῦ.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ πριγκιπέσσα Βερνίτζκοῦ εἰσῆρχετο εἰς τὴν αἴθουσαν.

— Τί φρικὴ! ἀνέκραξεν ἡ κόμησσα Πάλεν.

— Τί συμβαίνει; ἠρώτησεν ὁ αὐτοκράτωρ.

— Ἰδέτε τὴν πριγκιπέσσαν Βερνίτζκοῦ, ἔχει κόκκινα χεῖρόκτια.

— Κόκκινα; . . ἀνεφώνησεν ὁ Παῦλος περιχα-

— Τὸ συμφέρον τοῦ κράτους ἀπήτησε τότε τὸν θάνατον Πέτρον τοῦ Γ', ἀπαυτεῖ τώρα τὸν θάνατον τοῦ Παύλου.

— Φοβερόν! ἀνέκραξεν ὁ Ἀργαμάκωφ δὲν ἀρκεῖ ὅτι θὰ τῷ ἀραιρέσῃτε τὴν δύναμιν τοῦ νὰ ἦνε ἐπιβλαβής;

— Τὴν δύναμιν ταύτην δὲν θὰ τὴν χάσῃ παρὰ μαζὶ μὲ τὴν ζωὴν, ὑπέλαθεν ὁ Βαλεριανὸς Σούδωφ.

— Εἶνε τύραννος ὡς ὁ Νέρων καὶ ὡς ὁ Ἰθάν ὁ φοβερός, προσέθηκεν ὁ πρίγκηψ Βερνίτζκοῦ. Τὰ πάντα δύναται τις νὰ περιμένῃ παρ' αὐτοῦ.

— Δὲν ὑπάρχει πλέον ἀμφιβολία ὅτι εἶνε τρελλός, εἶπεν ὁ λόρδος. Ἀρκεῖ νὰ τὸν κάμῃ τις νὰ παραιτηθῆ καὶ νὰ τὸν φυλάττῃ ἔπειτα ὑπὸ κράτησιν ὁ Ἀργαμάκωφ ἀπέδειξεν ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ δὲν εἶχεν ἐνεργήσει βεβαίως ὡς τρελλός ἔταν ἀπεσύρθη τῆς συμμαχίας, ἀφ' οὗ ἐγκατελείφθη εἰς τὴν Ἐλβετίαν ὁ Κορζάκωφ καὶ ἀφ' οὗ ὁ δούξ τῆς Ὑδρῆς διὰ τῆς ἀτυχοῦς ἐκστρατείας του εἶχε καταστήσει ἀνωφελεῖς ὅλας τὰς ἐν Ὀλλάνδᾳ ἐπιτυχίας τοῦ Ῥωσικοῦ στρατοῦ καὶ εἶχε παρασκευάσει τὴν αἰσχροτέραν παράδοσιν ἣν ποτε ἄγγλος στρατηγὸς ὑπέγραψε.

— Ὅλα αὐτὰ εἶνε ἀληθινὰ, εἶπεν ὁ στρατηγὸς Βένινξεν, ἀλλ' εἶνε λόγος αὐτὸς διὰ νὰ μισήσῃ τις ἐκείνους, οὓς ἠγάπησε, καὶ ν' ἀγαπήσῃ ἐκείνους, οὓς ἐμίσησε;

Ὁ Ἀργαμάκωφ ὑπενθύμισεν ὅτι ὁ Βοναπάρτης ἔχει ἀποστείλει πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἑπτακισχιλίους αἰχμαλώτους νεοενδεδυμένους μετ' ἐπιστολῆς κολακευτικωτάτης, καὶ ὅτι ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Αὐστρία εἶχον ἀρνηθῆ νὰ ἐλθῶσιν εἰς διαπραγματεύσεις πρὸς τὸν Γαλλὴν διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν αἰχμαλώτων τούτων.

Ὁ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας ἀπῆντησεν ἀναπτύσσων τοὺς πολιτικούς λόγους, οἵτινες ἐπέβαλον ταχέαν ἀπόφασιν, ἀλλ' ὁ κόμης Πάλεν πλησιάσας πρὸς αὐτὸν τῷ εἶπεν εἰς τὸ οὓς' δὲν εἶνε εὐκολον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ πείσῃτε τὴν ἐξημμένην αὐτὴν κεφαλὴν. Ἀφήσατέ με νὰ τῷ εἶπω ἐγὼ μίαν λέξιν. Καὶ λαβὼν τὸν Ἀργαμάκωφ κατὰ μέρος τῷ εἶπε χαμηλῇ τῇ φωνῇ. Ἡ τύχη σας αὐριον ἀποφασίζεται εἰς τὸν χορὸν μου.

— Πῶς;

— Ἡ πριγκιπέσσα θὰ γνωστοποιήσῃ δι' ἐνὸς σημείου εἰς τὸν αὐτοκράτορα ἂν πρέπη νὰ ἐλπίζῃ τὴν εὐνοϊάν τῆς ἡ ὄχι.

— Τὸ ἠξέυρετε βέβαια, ἐξοχώτατε;

— Τί δὲν ἠξέυρει ἡ ἀστυνομία;

— Καὶ ποῖον εἶνε τὸ σημείον;

— Τὸ ἀγαπητὸν χροῶμα τοῦ αὐτοκράτορος.

— Κόκκινον λοιπόν;

— Κόκκινον.

— Λοιπὸν, ἠρώτησεν, ἔπειτα ὁ λόρδος τὸν κόμητα, εἶνε ἰδικός μας; Κάνεις ἄλλος εὐκολώτερον δὲν θὰ δύναται νὰ μᾶς εἰσαγάγῃ εἰς τὰ ἀνάκτορα.

ρής. Καὶ ἀφῆσας τὴν κόμησάν, ἔτρεξε πρὸς τὴν Ἀξίναν.

— Εὐχαριστῶ, πριγκιπέσσα, εἶπε λαμβάνων τὴν χεῖρά της.

— Διὰ τί, Μεγαλειότατε;

— Διὰ τὸ δείγμα τῆς εὐνοίας σας.

— Δύνασθε νὰ ἐλπίζητε.

Ταῦτα δὲ λέγουσα οὐδὲν ἄλλο εἶχε κατὰ νοῦν παρὰ πῶς νὰ παύσῃ τὸν αὐτοκράτορα διὰ νὰ κάμῃ τὸν Ἀργαμάκωφ νὰ ζῆλευθῇ. Οὗτος ἰδὼν τὰ κόκκινα χειρόκτια ἐγενεὶν ὠχρότερος νεκροῦ καὶ σπεύσας πρὸς τὸν κόμητα Πάλεν ἀνήγγειλεν αὐτῷ ὅτι εἶνε ἔτοιμος ὅπως δῆποτε νὰ ὑπηρετήσῃ τοὺς συνωμώτας.

Ὁ Παῦλος συνωμῖλαι ἐν τούτοις μὲ τὴν Ἀξίναν. — Τὸ κόκκινον, τῆ ἔλεγε, θὰ ἦνε εἰς τὸ μέλλον τὸ χεῶμα τῆς ἐλπίδος καὶ εἰς ἀνάμνησιν θὰ βάλω κόκκινον τὸ νέον μου παλάτιον καὶ θὰ τὸ ὀνομάσω Κόκκινον Παλάτιον.

Τὴν ἐπιμένειν ἡμέραν, ἐν ᾗ ἐξετελεῖτο ἡ ἐπιθυμία τοῦ αὐτοκράτορος καὶ ἐβάφετο τὸ παλάτιον, οἱ συνωμῶται συνήρχοντο καὶ πάλιν, ἀλλ' εἰς τὸν οἶκον τοῦ κόμητα Πάλεν. Δὲν ἐθεώρουν ἑαυτοὺς ἀσφαλεῖς ἀλλαχοῦ. Ἐκρίθη καλὸν νὰ συναίνεσθαι εἰς τὰ σχεδιαζόμενα ὁ μέγας δούξ διὰ δοχὸς, ἀνετέθη δ' εἰς τὸν κόμητα Πάλεν νὰ φροντίσῃ περὶ τούτου.

Ὁ μέγας δούξ Ἀλέξανδρος τοσαύτην ἐπιμονὴν ἐδείκνυσεν εἰς τὸ νὰ μὴ τεθῆ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν δυσχεραστῶν, ὥστε οἱ συνωμῶται δὲν ἤξευρον τί νὰ κάμωσι καὶ τί ν' ἀποφασίσωσι. Ἐν τούτῳ ὁ καιρὸς παρήρηχτο, τὰ πάντα ἠτοιμάσθησαν διὰ τὸ εἰς Μόσχαν ταξείδιον καὶ ὁ Ἀραξέγεφ ἐφθασεν εἰς τὴν Πετρούπολιν.

Τὴν πρωτὴν τῆς 23 Μαρτίου 1801, ὅτε ὁ Ἀργαμάκωφ εἰσῆλθεν εἰς τὸν κοιτῶνα τοῦ αὐτοκράτορος, ὁ Παῦλος παρεπονείτο ὅτι ἔπασχεν ὑπὸ κεφαλαλγίας καὶ ὅτι ἐταράσσεται ὑπὸ ὀνείρων. Ἐνεδύθη καὶ παραλαβὼν τὸν ὑπασπιστὴν του ἀνέβη εἰς τὴν ἀμαξάν ἵνα μεταβῆ πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Κοκκίνου Παλατίου.

— Δὲν εἶνε ὠραῖον; ἠρώτησεν ὅταν ἐφθασαν ἐκεῖ.

— Νομίζω ὅτι πολὺ προσβάλλει τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀπήντησεν ὁ Ἀργαμάκωφ τεταραγμένος, φαίνεται ὡς ἂν νὰ ἐβάφῃ μὲ αἷμα.

— Μὲ αἷμα; Πῶς σοῦ ἦλθεν αὕτη ἡ ἰδέα; Ἴσα ἴσα ἔβλεπα ἀπόψε εἰς τὸ ὄνειρόν μου ὅτι ἡμῖν ἐξαπλωμένος ἐντὸς φερέτρου καὶ ὅτι τὸ φέρετρον ἔπλεεν εἰς θάλασσαν ἐξ αἵματος. Καὶ εἶχε κύματα ἢ θάλασσα ἐκείνη, ἅτινα συνετριβόντο εἰς τοὺς τοίχους τοῦ Κοκκίνου Παλατίου. Καὶ ὁ Πάλεν καὶ ὁ Βαλεριανὸς Σούβωφ ἀναιθασμένοι ἐπάνω εἰς ἰκρίωματα, ὅπως εἶνε τὰ τῶν ἐργατῶν, ἐνέβαπτον εἰς τὸ αἷμα τοὺς χροστῆράς των καὶ ἐχρωμάτιζον τὸ Παλάτιον καὶ τὸ ἔκαμον κόκκινον. Καὶ ἐξάρνα δὲν ἦτο τὸ Κόκκινον Παλάτιον

τὸ ὁποῖον ἐχρωμάτιζον, ἀλλὰ τὸ τοῦ Ἁγίου Μιχαήλ. . . Ἀργαμάκωφ, ἤξεύρεις νὰ ἐξηγῆς τὰ ὄνειρα;

— Ὅχι, Μεγαλειότατε, ἀπήντησε σκυθρωπάζων ὁ ὑπασπιστὴς.

Τὸ ἀπόγευμα προσεκλήθη ὁ Πάλεν νὰ παραστῆ τῷ αὐτοκράτορι. Οἱ ὑπασπισταὶ ἤκουον τὸν Παῦλον ζωηρῶς συζητοῦντα μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας καὶ ὅταν οὗτος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ δωματίου ἦτο ὠχρὸς καὶ τεταραγμένος. Ἐπορεύθη ἀμέσως παρὰ τῷ μεγάλῳ δουκί, ὅστις δὲν ἤθελε κατ' ἀρχὰς νὰ τὸν δεχθῆ καὶ τὸν ἐδέχθη μόνον, ἀφ' οὗ ἐπὶ πολὺ ἐπέμεινε.

— Μὴ μοι κάμης πλέον λόγον διὰ τὰ κακοῦργά σας σχέδια, ἦσαν αἱ πρώται λέξεις τοῦ Ἀλεξάνδρου.

— Ἴσα ἴσα σήμερον πρέπει νὰ σᾶς κάμω λόγον, ἀπήντησεν ὁ Πάλεν. Πρέπει δὲ νὰ μὲ ἀκούσῃτε, διότι αὐρὸν θὰ ἦνε ἀργὰ πλέον καὶ διὰ σᾶς καὶ δι' ἐμέ.

— Διὰ τί;

— Ὁ τζάρος μὲ διέταξε νὰ συλλάβω τὴν αὐτοκράτειραν καὶ τοὺς μεγάλους δοῦκας.

— Ἀδύνατον.

— Ἴδου τὸ ἔγγραφο. Ἡ Α. Μ. ἡ αὐτοκράτειρα ἐξορίζεται.

— Καὶ τί λοιπὸν μὲ περιμένει ἐμὲ καὶ τοὺς ἀδελφούς μου;

— Εἰρκτὴ ἐν φρουρίῳ, ἀπήντησεν ἀμέσως ὁ Πάλεν. Ἄλλ' ἔχετε πιστοὺς θεράποντας, οἵτινες θὰ σᾶς σώσουν. Ὁ αὐτοκράτωρ ἔχει διατεταραγμένους τὰς φρένας, θὰ τὸν ἀναγκάσωμεν νὰ παραιτηθῆ.

— Καὶ ἂν ἀντισταθῆ;

— Δὲν θὰ ὑποχωρήσωμεν. . . Ἀλλὰ, σᾶς παρακαλῶ, δόσατέ μοι δείγμά τι τῆς συναίνεσώς σας.

Ὁ Ἀλέξανδρος ἤρχισε νὰ δακρύη καὶ στραφεὶς ἐξῆλθεν εἰς τὸ παράθυρον.

Ὁ Πάλεν ἐθεώρησε τοῦτο ὡς συναίνεσιν καὶ ταχεῖ βήματι ἀπεμακρύνθη.

Ὁ αὐτοκράτωρ ἐδείπνησεν εἰς τὰ ἐννέα μετὰ τῆς οἰκογενείας του.

Ἀπὸ πολλοῦ χρόνου δὲν τὸν εἶδον τόσον εὐθυμὸν μόνον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὸ βλέμμα του προσηλώνετο μὲ παράξενον ἔκφρασιν ἐπὶ τοῦ μεγάλου δουκὸς διαδόχου. Εἰς τὰς δέκα ἀπεσύρθη εἰς τὸν κοιτῶνά του καὶ μετ' ὀλίγου στιγμὰς ὄλα τὰ φῶτα ἦσαν σχεδὸν ἐσβεσμένα εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Ἁγίου Μιχαήλ.

Εἰς τὰς ἑνδεκα καὶ εἰκοσι, παρουσιάσθησαν εἰς τὴν πύλην τῶν ἀνακτόρων οἱ συνωμῶται ἐνοπλοὶ καὶ μετημφισμένοι. Ὁ σκοπὸς ἐφώναξε. Τίς εἶ; προέτεινε τὴν λόγχην καὶ ἐμπόδισε τὴν διόδον, ἀλλ' ὅτε παρουσιάσθη ὁ Ἀργαμάκωφ καὶ διεκέρυξεν ὅτι ἤρχοντο συνεπιεῖα ἰδιαιτέρως τοῦ

αὐτοκράτορος διαταγῆς, ὁ στρατιώτης ἀναγνωρίσας τὸν ὑπασπιστὴν, ἀφῆκε τὸν ὑποπτον ὄμιλον νὰ εἰσέλθῃ.

Οἱ συνωμῶται ἀνέβησαν ἐν τάχει τὴν κλίμακα, διήλθον τὸν προθάλαμον εὐκρινεῖς ἀεροποδητεὶ καὶ ἔστησαν πρὸ τῶν αὐτοκρατορικῶν δωματίων. Ὁ Ἀργαμάκωφ εἰσῆλθε μόνος εἰς τὸν ἀντιθάλαμον, ὅπου ἐφρούρει εἰς κοζάκος.

— Τίς εἶ, ἐφώναξεν οὗτος.

— Καλός.

Ὁ κοζάκος ἀνεγνώρισεν τὸν ὑπασπιστὴν, ἀλλ' ὅταν οὗτος ἠθέλησε νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὸν κοιτῶνα, ὁ στρατιώτης τὸν ἐμπόδισε λέγων

— Ὁ αὐτοκράτωρ κοιμάται.

— Τὸ ἤξεύρω θέλω νὰ τὸν ἐξυπνήσω.

— Τὸ ἀπηγόρευσε ρητῶς.

— Ἡ πόλις καίεται, πρέπει νὰ τὸν ἐξυπνήσω, ἀνεφώνησεν ὁ Ἀργαμάκωφ καὶ ἐχύθη εἰς τὸ ἰδιαιτέρον δωματίον τοῦ Παύλου.

Οἱ ἄλλοι εἰσελθόντες εἰς τὸν ἀντιθάλαμον ἠθέλησαν τὸν ἀκολουθήσουν.

Ἀλλὰ τότε ἐνόησεν ὁ κοζάκος τί ἔτρεχε καὶ πλησιάζας εἰς τὴν θύραν ἤρχισε νὰ φωνάζῃ προδοσία, προδοσία!

Ὁ αὐτοκράτωρ ἐξύπνησε καὶ ἤνκαψε φῶς, ἐν ᾗ ὁ κοζάκος ἐπιπτε κατατρυπημένος ὑπὸ πληγῶν καὶ διήρχοντο ὑπὲρ τὸ πτώμα του οἱ συνωμῶται.

Ὁ Παῦλος ἐπήδησεν ἀπὸ τῆς κλίνης καὶ προσεπάθησε νὰ φύγῃ διὰ μυστικῆς θύρας, ἀλλὰ δὲν τὴν εὗρεν ἐγκαίρως καὶ ὁ Ἀργαμάκωφ τὸν ἐπλησίασε.

— Τί θέλεις; ἔχασες τὸν νοῦν σου; ἐφώνησεν ὁ αὐτοκράτωρ ἀλλὰ δὲν τῷ ἀπήντησεν. Ὅταν εἶδεν ὁ Παῦλος τοὺς ἄλλους εἰσερχομένους, ἔλαβε τὸ ξίφος του ἔτοιμος νὰ ὑπερασπισθῆ μέχρις ἐσχάτων. Τῷ ἐφάνη δὲ θαυμαστὸν ὅτι ἔβλεπεν ἐνώπιόν του ὡς συνωμώτας ὅλους ἐκείνους εἰς οὓς εἶχε παράσχει πᾶσαν ἐμπιστοσύνην, τὸν Πάλεν, τὸν Βενίνζεν, τὸν Τζιτζιάκωφ, τοὺς Ἀβάρωφ, τὸν Ταταρίνωφ, τοὺς Σούβωφ, τὸν Βερνίτζκοι.

— Τί ζητεῖς καὶ τί ζητοῦσιν οἱ σύντροφοί σου; ἠρώτησε τὸν Πλάτωνα Σούβωφ, ὅστις ἐγένετό ποτε ὁ εὐνοούμενος τῆς μητρὸς του.

— Νὰ παραιτηθῆς, ἀπήντησεν οὗτος.

— Διὰ τί;

— Διότι δὲν ἔχεις πλέον τὰς φρένας σου, ἀπήντησάν τινες.

— Δὲν παραιτοῦμαι.

— Πρέπει.

— Τίς θὰ μ' ἀναγκάσῃ;

— Ἡμεῖς.

Ὁ Πλάτων Σούβωφ ἐπλησίασεν εἰς ἕνα κηροστάτην, οὗ εἶχεν ἀνάψει ὁ Ἀργαμάκωφ τὰ κηρία, καὶ ἤρχισε νὰ ἀναγινώσκῃ τὸ ἔγγραφο τῆς παραιτήσεως.

— Σὺ, διέκοψε λέγων ὁ τζάρος, τὸν ὁποῖον ἐνέπλησα εὐεργετημάτων;

— Δὲν εἶσαι πλέον κύριός μας, τὸ ἔθνος ἀνεκέρυξε τὸν υἱόν σου, ἀπήντησε.

— Ζῶ, ἄρα ἐγὼ εἶμαι ὁ αὐτοκράτωρ καὶ σᾶς διατάσσω. . .

— Δὲν ἔχεις πλέον δικαίωμα νὰ διατάτῃς.

— Καὶ σὺ, Ἀργαμάκωφ, ἔχεις αἷμα εἰς τὰς χεῖρας.

— Εἶνε κόκκινα χειρόκτια, δὲν εἶνε αἷμα, ἀπήντησεν ὁ Ἀργαμάκωφ μὲ σατανικὴν εἰρωνείαν.

Ὁ τζάρος τὸν παρετήρησεν ἐκστατικῶς καὶ δεικνύων ὅτι δὲν ἐνόησεν.

— Ὑπόγραψον, τῷ ἐφώνησεν οἱ συνωμῶται καὶ ὁ Σούβωφ τῷ ἔτεινε τὸ ἔγγραφο.

Ὁ Παῦλος, ἀντὶ ν' ἀπαντήσῃ, ἐσῆκωσε διὰ τῆς αἰχμῆς τοῦ ξίφους του τὸ ἔγγραφο καὶ τὸ ἐρριψε κατὰ γῆς.

Οἱ συνωμῶται ἐδίστασαν.

— Ἄν δεῖξετε ἀδυναμίαν εἰσθε ὄλοι χαμένοι, ἐφώνησεν ὁ Βενίνζεν.

— Μὴ φοβεῖσθε, ἀνέκραξεν ὁ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας, ὅστις ἔως τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐκρύπτετο.

— Ἄ! ἡ Ἀγγλία μὲ ἀνταμεῖβει! ἀνέκραξεν ὁ Παῦλος. Εὐγνωμοσύνη ἐμπόρου.

Ὁ Σούβωφ κατήνεγκε τὸ πρῶτον κτύπημα, καὶ πάντες ἔπειτα ἐπέπεσον κατὰ τοῦ δυσμοῖρου μονάρχου. Τῷ ἀφῆραν τὸ ξίφος, τὸν ἔρριψαν κατὰ γῆς καὶ ὑβρίζοντες αὐτὸν τὸν ἐκτύπων κατ' ἐπανάληψιν. Ἐζήτησε χάριν καὶ μάτην παρεκάλεσε νὰ φεισθῶσι τῆς ζωῆς του. Ὅταν αἱ φωναὶ του ἤρχισαν νὰ ἦνε τοιαῦται, ὥστε νὰ ἦνε φόβος μήπως ἀκούσωσιν οἱ φύλακες, ὁ Ἀργαμάκωφ ἐξέβαλε τὴν ταινίαν του, περιετύλιξε δι' αὐτῆς τὸν λαχμὸν τοῦ αὐτοκράτορος καὶ οἱ ἄλλοι ἐτράβηξαν. . .

Ἄμα ἐξέπνευσεν ὁ Παῦλος, ὁ Πάλεν ἔσπευσε παρὰ τῷ Ἀλεξάνδρῳ καὶ τὸν ἐχαίρεισεν αὐτοκράτορα. Ἄλλ' ὁ μέγας δούξ ἠρώτησε

— Ποῦ εἶνε ὁ πατήρ μου, τί τὸν ἐκάματε;

Ὁ Πάλεν ἐσιώπη. Ὁ Ἀλέξανδρος ἐξερράγη εἰς δάκρυα.

Ἐκλαυσεν εἰλικρινῶς τὸ θῆμα, ἀλλὰ δὲν ἐτόλμησε νὰ προβῆ εἰς τὴν τιμωρίαν τῶν δολοφόνων.

Μίαν ὥραν μετὰ τὸ ροικτὸν τοῦτο δράμα, ὁ πρίγκηψ Βερνίτζκοι παρουσιάσθη μὲ τὸν Ἀργαμάκωφ πρὸς τὴν θυγατέρα του ἰδοῦ ὁ σύζυγός σου, τῆ εἶπε.

Αὕτη δὲν ἔδειξε πολλὴν προσοχὴν εἰς τοὺς λόγους τούτους. — Ἀληθεῖς, ἠρώτησεν, ὅτι ἐδολοφονήθη ὁ αὐτοκράτωρ;

— Παῦλος ὁ Α' ἀπέθανεν εἰς τὰς ἑνδεκα καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Α' ἀνεκέρυξθη αὐτοκράτωρ πατρῶν τῶν Ρωσσιῶν.

— 'Α! έννοω, άνέκραζεν αὐτὴ μὲ φρικτὸν νευρικὸν γέλωτα. . . Καὶ διὰ τί τὰ χειρόκτια αὐτὰ τὰ κόκκινα; εἶπεν ἔπειτα ἀποτεινομένη πρὸς τὸν Ἀργαμάκωφ. Τὸ αἶμα δὲν θὰ ἐκοκκίνιζε τὰς χεῖράς σας καὶ χωρὶς αὐτά;

— Ἀπατάσθε. . .

— Καταλαμβάνω, θὰ τὸν ἐπνίξατε ὡς τὸν Πέτρον τὸν Γ'.

Τώρα σας χρεωστῶ μίαν ἐξήγησιν. Εἰς οὐδεμίαν ποτὲ σχέσιν ἦλθον πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ἢ ὅποια νὰ δικαιολογῇ τὸ ἐγκλημά σας. Σὰς μόνον ἠγάπησα, ἀλλὰ ποτὲ δὲν θὰ νυμφευθῶ δολοφόνον.

— Ἀξίνια. . . ἐφώνησεν ἱκετέων ὁ Ἀργαμάκωφ.

— Ἐξω, ἄθλιε!

Τὸν ἀπόθησε καὶ ἐξῆλθε.

Μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἠκούσθη κρότος πιστολίου. Ὁ Ἀργαμάκωφ κῆτοκτόνει ὑπὸ τὸ παράθυρον τῆς Ἀξίνιας.

ΠΕΡΙ ΕΡΥΘΡΟΥΦΛΩΝ

Ὁ Thomas Young καὶ ὁ Helmholtz πρὸς ἐξήγησιν τῆς ἐνεργείας τῶν δονήσεων αἰτίνες παράγουσι τὸ χρῶμα τοῦ φωτός ἐπὶ τοῦ ὀργάνου τῆς ὀράσεως ἐξήνεγκαν τὴν γνώμη, ὅτι ὁ ἀμφιβληστροειδῆς χιτῶν τοῦ ὀφθαλμοῦ συνίσταται ἐκ πολλῶν νευρικῶν ἰνῶν, ὧν ἕκαστη εἶναι ὠρισμένη καὶ εὐαίσθητος μόνον εἰς ὠρισμένον χρωμάτων δονήσεως· οὕτω πρὸς αἴσθησιν π.χ. τοῦ ἐρυθροῦ, τοῦ κυανοῦ κ.τ.λ. ὑπάρχουσιν ἴδιαι ἰνες· ἐὰν δὲ ἡ ἐνέργεια γίνεται ἐξ ἴσου ἐπὶ πασῶν τῶν ἰνῶν ἔχομεν τὴν αἴσθησιν τοῦ λευκοῦ, ἦτοι τῶν ἀδικαιρέτων ἀκτίνων τοῦ φωτός. Φαίνεται δὲ ὅτι ἐν τῷ ἀκροτάτῳ ὀρίῳ τῆς περιφερείας τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς ἐλλείπουσιν αἱ πρὸς αἴσθησιν τοῦ ἐρυθροῦ χρώματος κατάλληλοι ἰνες, καὶ τοῦτο ἐβεβαιώθη διὰ πειράματος. Ὅταν φέρῃ τις ἐρυθρὸν τι ἀντικείμενον ἐκ τῶν ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς πρὸς τὰ πλάγια τοῦ ὀφθαλμοῦ, τὸ ἀντικείμενον κατ' ἀρχάς, πρὶν ἢ πέσωσιν αἱ ἀκτίνες αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ κεντρικωτέρου μέρους τοῦ ὀφθαλμοῦ, φαίνεται μέλαν. Διὰ τὰ κυανὰ ἀντικείμενα δὲν συμβαίνει τὸ τοιοῦτον, διότι ταῦτα ἀμέσως φαίνονται κυανὰ.

Τὸ περιεργώτατον ὅμως εἶναι, ὅτι ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι, τῶν ὁποίων τὸ ὀπτικὸν νεῦρον δὲν ἔχει ἐντελῶς τὴν αἴσθησιν τοῦ ἐρυθροῦ, δηλαδὴ ἐλλείπουσιν ἐξ αὐτοῦ αἱ πρὸς αἴσθησιν τοῦ ἐρυθροῦ χρώματος ὠρισμέναι ἰνες. Δὲν εἶναι δὲ σπάνιοι οἱ τοιοῦτοι ἄνθρωποι, διότι μετὰ τὴν εἰκόσι περίπου εἰς ἔχει τὸ φυσικὸν τοῦτο ἐλάττωμα. Τούτους ἀνθρώπους τούτους ὠνόμασαν ἐρυθροσφύλους, da. l. t. e. r. o. s. φ. λ. o. s. δὲ τὸ ἐλάττωμα αὐτῶν, ἐκ τοῦ διασῆμου Ἀγγλοῦ φυσικοῦ Dalton, ὅστις ἐφ' αὐτοῦ πρῶτον ἀνεκάλυψε τὴν ἕλληψιν ταύτην. Εἰς τοὺς ἐρυθροσφύλους τὸ ἐρυθρὸν φαί-

νεται πράσινον βαθὺ ἢ κίτρινον. Ἐκ τῆς συγγένσεως δὲ ταύτης τῶν χρωμάτων δύνανται νὰ προκύψωσι καὶ προέκυψαν μάλιστα ἐνίοτε ἐλθρια ἀποτελέσματα. Οὕτω π.χ. ὅταν τοιοῦτοι ἐρυθροσφύλοι γίνωνται ὑπάλληλοι σιδηροδρόμων ἢ οἰκιστὰί, δὲν διακρίνουσι τὰ διὰ φανῶν ἢ σημείων σημεῖα ὅταν εἶναι πράσινα ἢ ἐρυθρά. Διὰ τοῦτο τανῦν αἱ διευθύνσεις τῶν σιδηροδρόμων προσέχουσι τὰ μέγιστα κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑπαλλήλων, δι' ἰδιαιτέρου δὲ πρὸς τοῦτο ὀργάνου, τοῦ χρωματοδιακριτοῦ (Spectro-Colorigimeter) ἐξετάζουσιν ἀκριβῶς τοὺς δι' ὑπερσίαν ὑποψήφους.

ΥΓΡΟΝ Η ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΥΡ

Κατὰ τὸν Βυζαντινὸν χρονογράφον Μαλάκην, ὁ βασιλεὺς Ἀναστασιος εἶχε μετακαλέσει παρ' ἐαυτοῦ (514 μ. Χ.) τὸν φιλόσοφον Πρόκλον τὸν Ἀθηναῖον, οὐχὶ τὸν μέγαν Πλατωνικόν, ἀλλ' ἑτερόν τινα φυσικόν καὶ χημικόν ἐμπειρότατον. Ὁ Πρόκλος κατεσκεύασε τότε ἐκ θεοῦ ἀπύρου κόνιν λεπτοτάτην, ἣτις ῥιπτομένη κατὰ τοῦ γόλου τῶν πολεμίων, καὶ ἀπτομένη, ὡς βεβαίως, διὰ μόνης τῆς τοῦ ἡλίου θερμῆς, κατέκαυσε τὸν στόλον τοῦ Βιταλιανοῦ (ἀρχηγῶ τῶν Γότθων καὶ ἄλλων βαρβάρων). Ἄν τὸ γεγονός τοῦτο ἔχη ὑπόστασιν τινα ἀληθείας, πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι ἕκτοτε ἐγένοντο αἱ πρῶται ἀπόπειραι τῆς κατασκευῆς τοῦ ἑλληνικοῦ πυρός, τὸ ὁποῖον τελειωθὲν βραδύτερον πλεῖστον μὲν ἐχρησίμευσεν εἰς τοὺς κατὰ Μωαμεθανῶν πολέμους, ἀπετέλεσε δὲ τὴν βᾶσιν τῆς πολλῆς πάλιν βραδύτερον ἐπινοηθείσης πυρίτιδος. Ἐτερός τις δὲ χρονογράφος, ὁ κατὰ τὴν IB' ἑκατονταετηρίδα ἀκμάσας Ζωναρῆς, ἀποδίδει εἰς τὸν Πρόκλον καὶ ἄλλο ἐπιπόνημα· ὅτι ἐγάλευσε κάτοπτρα πυροφόρα, τὰ ὅποια ἀναρτηθέντα ἐπὶ τοῦ τείχους τῆς Κωνσταντινουπόλεως, κατέναντι τῶν πολεμίων νηῶν, κατεπυρπόλησαν αὐτάς διὰ τῆς ἀνανακλάσεως τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων. Ἀλλὰ τοῦτο νομίζεται παντάπασι μυθῶδες· καὶ ὑπ' αὐτοῦ δὲ τοῦ Ζωναρῆ δὲν ἀναφέρεται εἰμὴ ὡς ἀδόμητον.

Ὁ μηχανικὸς Καλλίνικος, ὁ καταγόμενος ἐκ τῆς ἐν Συρίῳ Ἠλιουπόλεως, ἐλθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν (κατὰ τὴν πρώτην πολιορκίαν αὐτῆς ὑπὸ τῶν Ἀράβων, 672—678 μ. Χ.), ἔφερον αὐτόθι τὸ παρ' αὐτοῦ ἐπινοηθὲν ὑγρὸν ἢ ἑλληνικὸν πῦρ. Ὁ Καλλίνικος ἐτελείωσεν, ὡς φαίνεται, παρὰδόξως τὸ τοῦ Πρόκλου ἐπιπόνημα, διότι τὸ παρ' αὐτοῦ ἐν τῇ Ζ' ἑκατονταετηρίδι κατασκευασθὲν χημικὸν μίγμα ἦτο πολὺ τοῦ πρώτου δραστηώτερον. Βεβαίως ἐστὶν ὅτι ἔκκειεν ἐν τῷ ὕδατι καὶ ὅτι, παρὰ τὴν φύσιν τῶν ἄλλων πυρῶν τῶν ὁποίων ἡ φλόξ τείνει πρὸς τὰ ἄνω, τὸ τοῦ Καλ-

λίνικου πῦρ ἐφέρετο πρὸς τὰ κάτω τε καὶ πρὸς πᾶσαν οἰκονομίαν ἤθελε δοθῆ αὐτῷ διεύθυνσιν. Κατέστρεψε δὲ τὰ πάντα, καὶ οὐτε λίθος οὐτε σίδηρος ἀντείχεν εἰς τὴν ὄξειαν αὐτοῦ ἐνέργειαν· οὐδὲ ἠδύνατο νὰ σβεσθῆ εἰμὴ δι' ὄξους, ἢ ἄμμου, ἢ οὐρών. Ἡ χρῆσις αὐτοῦ ἦτο ποικίλη. Ἐν μὲν ταῖς ναυμαχίαις ἐπλήρου διὰ τῆς ὕλης ταύτης πυρπολικὰ, τὰ ὅποια, ἐμβαλόντες εἰς αὐτὰ πῦρ, ἐξώθουν κατὰ τῶν πολεμίων· καὶ πλὴν τούτου ἐπέθετον ἐπὶ τῆς πρόρας τῶν δρομῶν μεγάλους χαλκίνοους σίφωνας δι' ὧν ἐσφενδόνιζον τὸ πῦρ ἐκείνο κατὰ τῶν πολεμίων. Εἰς δὲ τοὺς κατὰ ξηρὰν ἀγῶνας, ἢ ἐξηκοντίζετο δι' ἀναλόγων τινῶν σωλήνων, ἢ περιεκλείετο, ὅτε μὲν ὡς κόνις ὅτε δὲ ὡς ἔλαιον, ἐντὸς ὑελίνων ἢ ἐπιχειρημένων πηλίνων ἀγγείων, τὰ ὅποια οἱ στρατιῶται ἔρριπτον διὰ τῆς χειρὸς, ἀνάψαντες τὸ ἐμπύρευμα. Ἐν ταῖς πολιορκίαις ἐνίοτε περιερίζοντο εἰς τὸ νὰ βάλλωσιν ἐπὶ τὰς μηχανὰς τῶν πολιορκητῶν ἐμβολὰ σιδηρὰ ἔχοντα μὲν ὀξυτάτην τὴν ἄκρην, περιβεβλημένα δὲ διὰ στυπείου ποτισθέντος ὑπὸ τῆς ὕλης ταύτης. Ἀλλὰ φοβερώτατον ἀπέβαινε μάλιστα τὸ ἑλληνικὸν πῦρ ὅτε ἐτινάσσετο διὰ βαλλιστρίδων εἰς δόσιν ὑπερβάλλουσαν, ἣτις, διασχίζουσα τὸν ἀέρα ὡς ἀστραπὴ καὶ κεραυνός, κατέφλεγεν, ἐὰν πιστεύσωμεν τὰ λεγόμενα, ὀλόκληρα τάγματα καὶ πλοῖα καὶ οἰκοδομήματα. Τοιοῦτο λέγεται ὅτι ἦτο τὸ πῦρ τὸ ὑπὸ τοῦ Καλλίνικου ἐπινοηθὲν καὶ διακοινοθὲν εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει κυβέρνησιν. Ἡ κυβέρνησις αὐτὴ ἠγωνίσθη καὶ ἐπέτυχε νὰ διατηρήσῃ ἐπὶ αἰῶνας πολλοὺς ἀπρόβητον τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ, ἣτις ἐνηργεῖτο διαδοχικῶς ὑπὸ τῶν ἀπογόνων τοῦ Καλλίνικου· τοῦτο τοῦλάχιστον λέγει ἐν τῇ ΙΑ' ἑκατονταετηρίδι ὁ Γεώργιος Κεδρηνός, ὅστις ὁμιλῶν περὶ τοῦ Καλλίνικου ἐπιφέρει· «ἐκ τούτου κατάγεται ἡ γενεὰ τοῦ Λαμπροῦ τοῦ νυνὶ τὸ πῦρ ἐντέχνως κατασκευάζοντος.» Καὶ φαίνεται μὲν ὅτι ἐπὶ τέλους οἱ Ἀραβες ἐγνώρισαν τὸ μυστήριον, ἀλλὰ περὶ τὰ τέλη τοῦ μέσου αἰῶνος ἐξέλιπεν, ἄδηλον πῶς καὶ διὰ τί, ἡ χρῆσις τοῦ ὑγροῦ πυρός. Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τοὺς νεωτέρους χρόνους πολλὰ ἐγένοντο ἀπόπειραι πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ χημικοῦ τούτου πειράματος· ἐκ διαλειμμάτων μάλιστα ἐρρήθη ὅτι ἀνεκαλύφθη τὸ μυστήριον, ἀλλὰ πρακτικὴ αὐτοῦ χρῆσις οὐδεμία ἀνεφάνη.

Τὴ τῆς κοινῆς γλώσσης κ ἄ λ α ν θ α εἶνε λέξις λατινική, calendae, καλίνδα. Ἡ λέξις αὕτη ἐσημαίνει παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις τὴν ἄ του μηνός. Ὡς γνωστὸν οἱ Ῥωμαῖοι δὲν διήρουν τὸν μῆνα εἰς ἐβδομάδας, ἀλλ' ἠρίθμουν τὰς ἡμέρας τοῦ μηνός ἀρχόμενοι ἀπὸ τινος ἐν τῷ μηνί σταθεροῦ σημείου καὶ βαίνοντες εἰς τὸ ὅπισω. Τὰ σημεῖα ταῦτα ἦσαν τρία· αἱ καλίνδαἱ ἢ καλίνδαἱ (ἄ του μηνός), αἱ Νόναι (5 καὶ εἰς τινὰς μῆνας 7 του μηνός) καὶ Εἰδοί (13 καὶ εἰς τινὰς μῆνας 15 του μηνός). Ἐκ τούτου ἐπεκράτησε νὰ καλοῦνται καὶ παρ' ἡμῶν τὰ ἀδόμητα κατὰ τὴν κατ' ἐξοχὴν πρῶτην τοῦ μηνός, τοῦτέστι τὴν πρώτην του ἔτους, κ ἄ λ α ν θ α. Ἐκ τούτου καὶ ἡ παροιμία ἀναβάλλειν πρᾶγμα τι εἰς τὰς

1. Έτος - 14 - 17. Έτος - 18 - 19. Έτος - 20 - 21. Έτος - 22 - 23. Έτος - 24 - 25. Έτος - 26 - 27. Έτος - 28 - 29. Έτος - 30 - 31. Έτος - 32 - 33. Έτος - 34 - 35. Έτος - 36 - 37. Έτος - 38 - 39. Έτος - 40 - 41. Έτος - 42 - 43. Έτος - 44 - 45. Έτος - 46 - 47. Έτος - 48 - 49. Έτος - 50 - 51. Έτος - 52 - 53. Έτος - 54 - 55. Έτος - 56 - 57. Έτος - 58 - 59. Έτος - 60 - 61. Έτος - 62 - 63. Έτος - 64 - 65. Έτος - 66 - 67. Έτος - 68 - 69. Έτος - 70 - 71. Έτος - 72 - 73. Έτος - 74 - 75. Έτος - 76 - 77. Έτος - 78 - 79. Έτος - 80 - 81. Έτος - 82 - 83. Έτος - 84 - 85. Έτος - 86 - 87. Έτος - 88 - 89. Έτος - 90 - 91. Έτος - 92 - 93. Έτος - 94 - 95. Έτος - 96 - 97. Έτος - 98 - 99. Έτος - 100 - 101. Έτος - 102 - 103. Έτος - 104 - 105. Έτος - 106 - 107. Έτος - 108 - 109. Έτος - 110 - 111. Έτος - 112 - 113. Έτος - 114 - 115. Έτος - 116 - 117. Έτος - 118 - 119. Έτος - 120 - 121. Έτος - 122 - 123. Έτος - 124 - 125. Έτος - 126 - 127. Έτος - 128 - 129. Έτος - 130 - 131. Έτος - 132 - 133. Έτος - 134 - 135. Έτος - 136 - 137. Έτος - 138 - 139. Έτος - 140 - 141. Έτος - 142 - 143. Έτος - 144 - 145. Έτος - 146 - 147. Έτος - 148 - 149. Έτος - 150 - 151. Έτος - 152 - 153. Έτος - 154 - 155. Έτος - 156 - 157. Έτος - 158 - 159. Έτος - 160 - 161. Έτος - 162 - 163. Έτος - 164 - 165. Έτος - 166 - 167. Έτος - 168 - 169. Έτος - 170 - 171. Έτος - 172 - 173. Έτος - 174 - 175. Έτος - 176 - 177. Έτος - 178 - 179. Έτος - 180 - 181. Έτος - 182 - 183. Έτος - 184 - 185. Έτος - 186 - 187. Έτος - 188 - 189. Έτος - 190 - 191. Έτος - 192 - 193. Έτος - 194 - 195. Έτος - 196 - 197. Έτος - 198 - 199. Έτος - 200 - 201. Έτος - 202 - 203. Έτος - 204 - 205. Έτος - 206 - 207. Έτος - 208 - 209. Έτος - 210 - 211. Έτος - 212 - 213. Έτος - 214 - 215. Έτος - 216 - 217. Έτος - 218 - 219. Έτος - 220 - 221. Έτος - 222 - 223. Έτος - 224 - 225. Έτος - 226 - 227. Έτος - 228 - 229. Έτος - 230 - 231. Έτος - 232 - 233. Έτος - 234 - 235. Έτος - 236 - 237. Έτος - 238 - 239. Έτος - 240 - 241. Έτος - 242 - 243. Έτος - 244 - 245. Έτος - 246 - 247. Έτος - 248 - 249. Έτος - 250 - 251. Έτος - 252 - 253. Έτος - 254 - 255. Έτος - 256 - 257. Έτος - 258 - 259. Έτος - 260 - 261. Έτος - 262 - 263. Έτος - 264 - 265. Έτος - 266 - 267. Έτος - 268 - 269. Έτος - 270 - 271. Έτος - 272 - 273. Έτος - 274 - 275. Έτος - 276 - 277. Έτος - 278 - 279. Έτος - 280 - 281. Έτος - 282 - 283. Έτος - 284 - 285. Έτος - 286 - 287. Έτος - 288 - 289. Έτος - 290 - 291. Έτος - 292 - 293. Έτος - 294 - 295. Έτος - 296 - 297. Έτος - 298 - 299. Έτος - 300 - 301. Έτος - 302 - 303. Έτος - 304 - 305. Έτος - 306 - 307. Έτος - 308 - 309. Έτος - 310 - 311. Έτος - 312 - 313. Έτος - 314 - 315. Έτος - 316 - 317. Έτος - 318 - 319. Έτος - 320 - 321. Έτος - 322 - 323. Έτος - 324 - 325. Έτος - 326 - 327. Έτος - 328 - 329. Έτος - 330 - 331. Έτος - 332 - 333. Έτος - 334 - 335. Έτος - 336 - 337. Έτος - 338 - 339. Έτος - 340 - 341. Έτος - 342 - 343. Έτος - 344 - 345. Έτος - 346 - 347. Έτος - 348 - 349. Έτος - 350 - 351. Έτος - 352 - 353. Έτος - 354 - 355. Έτος - 356 - 357. Έτος - 358 - 359. Έτος - 360 - 361. Έτος - 362 - 363. Έτος - 364 - 365. Έτος - 366 - 367. Έτος - 368 - 369. Έτος - 370 - 371. Έτος - 372 - 373. Έτος - 374 - 375. Έτος - 376 - 377. Έτος - 378 - 379. Έτος - 380 - 381. Έτος - 382 - 383. Έτος - 384 - 385. Έτος - 386 - 387. Έτος - 388 - 389. Έτος - 390 - 391. Έτος - 392 - 393. Έτος - 394 - 395. Έτος - 396 - 397. Έτος - 398 - 399. Έτος - 400 - 401. Έτος - 402 - 403. Έτος - 404 - 405. Έτος - 406 - 407. Έτος - 408 - 409. Έτος - 410 - 411. Έτος - 412 - 413. Έτος - 414 - 415. Έτος - 416 - 417. Έτος - 418 - 419. Έτος - 420 - 421. Έτος - 422 - 423. Έτος - 424 - 425. Έτος - 426 - 427. Έτος - 428 - 429. Έτος - 430 - 431. Έτος - 432 - 433. Έτος - 434 - 435. Έτος - 436 - 437. Έτος - 438 - 439. Έτος - 440 - 441. Έτος - 442 - 443. Έτος - 444 - 445. Έτος - 446 - 447. Έτος - 448 - 449. Έτος - 450 - 451. Έτος - 452 - 453. Έτος - 454 - 455. Έτος - 456 - 457. Έτος - 458 - 459. Έτος - 460 - 461. Έτος - 462 - 463. Έτος - 464 - 465. Έτος - 466 - 467. Έτος - 468 - 469. Έτος - 470 - 471. Έτος - 472 - 473. Έτος - 474 - 475. Έτος - 476 - 477. Έτος - 478 - 479. Έτος - 480 - 481. Έτος - 482 - 483. Έτος - 484 - 485. Έτος - 486 - 487. Έτος - 488 - 489. Έτος - 490 - 491. Έτος - 492 - 493. Έτος - 494 - 495. Έτος - 496 - 497. Έτος - 498 - 499. Έτος - 500 - 501. Έτος - 502 - 503. Έτος - 504 - 505. Έτος - 506 - 507. Έτος - 508 - 509. Έτος - 510 - 511. Έτος - 512 - 513. Έτος - 514 - 515. Έτος - 516 - 517. Έτος - 518 - 519. Έτος - 520 - 521. Έτος - 522 - 523. Έτος - 524 - 525. Έτος - 526 - 527. Έτος - 528 - 529. Έτος - 530 - 531. Έτος - 532 - 533. Έτος - 534 - 535. Έτος - 536 - 537. Έτος - 538 - 539. Έτος - 540 - 541. Έτος - 542 - 543. Έτος - 544 - 545. Έτος - 546 - 547. Έτος - 548 - 549. Έτος - 550 - 551. Έτος - 552 - 553. Έτος - 554 - 555. Έτος - 556 - 557. Έτος - 558 - 559. Έτος - 560 - 561. Έτος - 562 - 563. Έτος - 564 - 565. Έτος - 566 - 567. Έτος - 568 - 569. Έτος - 570 - 571. Έτος - 572 - 573. Έτος - 574 - 575. Έτος - 576 - 577. Έτος - 578 - 579. Έτος - 580 - 581. Έτος - 582 - 583. Έτος - 584 - 585. Έτος - 586 - 587. Έτος - 588 - 589. Έτος - 590 - 591. Έτος - 592 - 593. Έτος - 594 - 595. Έτος - 596 - 597. Έτος - 598 - 599. Έτος - 600 - 601. Έτος - 602 - 603. Έτος - 604 - 605. Έτος - 606 - 607. Έτος - 608 - 609. Έτος - 610 - 611. Έτος - 612 - 613. Έτος - 614 - 615. Έτος - 616 - 617. Έτος - 618 - 619. Έτος - 620 - 621. Έτος - 622 - 623. Έτος - 624 - 625. Έτος - 626 - 627. Έτος - 628 - 629. Έτος - 630 - 631. Έτος - 632 - 633. Έτος - 634 - 635. Έτος - 636 - 637. Έτος - 638 - 639. Έτος - 640 - 641. Έτος - 642 - 643. Έτος - 644 - 645. Έτος - 646 - 647. Έτος - 648 - 649. Έτος - 650 - 651. Έτος - 652 - 653. Έτος - 654 - 655. Έτος - 656 - 657. Έτος - 658 - 659. Έτος - 660 - 661. Έτος - 662 - 663. Έτος - 664 - 665. Έτος - 666 - 667. Έτος - 668 - 669. Έτος - 670 - 671. Έτος - 672 - 673. Έτος - 674 - 675. Έτος - 676 - 677. Έτος - 678 - 679. Έτος - 680 - 681. Έτος - 682 - 683. Έτος - 684 - 685. Έτος - 686 - 687. Έτος - 688 - 689. Έτος - 690 - 691. Έτος - 692 - 693. Έτος - 694 - 695. Έτος - 696 - 697. Έτος - 698 - 699. Έτος - 700 - 701. Έτος - 702 - 703. Έτος - 704 - 705. Έτος - 706 - 707. Έτος - 708 - 709. Έτος - 710 - 711. Έτος - 712 - 713. Έτος - 714 - 715. Έτος - 716 - 717. Έτος - 718 - 719. Έτος - 720 - 721. Έτος - 722 - 723. Έτος - 724 - 725. Έτος - 726 - 727. Έτος - 728 - 729. Έτος - 730 - 731. Έτος - 732 - 733. Έτος - 734 - 735. Έτος - 736 - 737. Έτος - 738 - 739. Έτος - 740 - 741. Έτος - 742 - 743. Έτος - 744 - 745. Έτος - 746 - 747. Έτος - 748 - 749. Έτος - 750 - 751. Έτος - 752 - 753. Έτος - 754 - 755. Έτος - 756 - 757. Έτος - 758 - 759. Έτος - 760 - 761. Έτος - 762 - 763. Έτος - 764 - 765. Έτος - 766 - 767. Έτος - 768 - 769. Έτος - 770 - 771. Έτος - 772 - 773. Έτος - 774 - 775. Έτος - 776 - 777. Έτος - 778 - 779. Έτος - 780 - 781. Έτος - 782 - 783. Έτος - 784 - 785. Έτος - 786 - 787. Έτος - 788 - 789. Έτος - 790 - 791. Έτος - 792 - 793. Έτος - 794 - 795. Έτος - 796 - 797. Έτος - 798 - 799. Έτος - 800 - 801. Έτος - 802 - 803. Έτος - 804 - 805. Έτος - 806 - 807. Έτος - 808 - 809. Έτος - 810 - 811. Έτος - 812 - 813. Έτος - 814 - 815. Έτος - 816 - 817. Έτος - 818 - 819. Έτος - 820 - 821. Έτος - 822 - 823. Έτος - 824 - 825. Έτος - 826 - 827. Έτος - 828 - 829. Έτος - 830 - 831. Έτος - 832 - 833. Έτος - 834 - 835. Έτος - 836 - 837. Έτος - 838 - 839. Έτος - 840 - 841. Έτος - 842 - 843. Έτος - 844 - 845. Έτος - 846 - 847. Έτος - 848 - 849. Έτος - 850 - 851. Έτος - 852 - 853. Έτος - 854 - 855. Έτος - 856 - 857. Έτος - 858 - 859. Έτος - 860 - 861. Έτος - 862 - 863. Έτος - 864 - 865. Έτος - 866 - 867. Έτος - 868 - 869. Έτος - 870 - 871. Έτος - 872 - 873. Έτος - 874 - 875. Έτος - 876 - 877. Έτος - 878 - 879. Έτος - 880 - 881. Έτος - 882 - 883. Έτος - 884 - 885. Έτος - 886 - 887. Έτος - 888 - 889. Έτος - 890 - 891. Έτος - 892 - 893. Έτος - 894 - 895. Έτος - 896 - 897. Έτος - 898 - 899. Έτος - 900 - 901. Έτος - 902 - 903. Έτος - 904 - 905. Έτος - 906 - 907. Έτος - 908 - 909. Έτος - 910 - 911. Έτος - 912 - 913. Έτος - 914 - 915. Έτος - 916 - 917. Έτος - 918 - 919. Έτος - 920 - 921. Έτος - 922 - 923. Έτος - 924 - 925. Έτος - 926 - 927. Έτος - 928 - 929. Έτος - 930 - 931. Έτος - 932 - 933. Έτος - 934 - 935. Έτος - 936 - 937. Έτος - 938 - 939. Έτος - 940 - 941. Έτος - 942 - 943. Έτος - 944 - 945. Έτος - 946 - 947. Έτος - 948 - 949. Έτος - 950 - 951. Έτος - 952 - 953. Έτος - 954 - 955. Έτος - 956 - 957. Έτος - 958 - 959. Έτος - 960 - 961. Έτος - 962 - 963. Έτος - 964 - 965. Έτος - 966 - 967. Έτος - 968 - 969. Έτος - 970 - 971. Έτος - 972 - 973. Έτος - 974 - 975. Έτος - 976 - 977. Έτος - 978 - 979. Έτος - 980 - 981. Έτος - 982 - 983. Έτος - 984 - 985. Έτος - 986 - 987. Έτος - 988 - 989. Έτος - 990 - 991. Έτος - 992 - 993. Έτος - 994 - 995. Έτος - 996 - 997. Έτος - 998 - 999. Έτος - 1000 - 1001. Έτος - 1002 - 1003. Έτος - 1004 - 1005. Έτος - 1006 - 1007. Έτος - 1008 - 1009. Έτος - 1010 - 1011. Έτος - 1012 - 1013. Έτος - 1014 - 1015. Έτος - 1016 - 1017. Έτος - 1018 - 1019. Έτος - 1020 - 1021. Έτος - 1022 - 1023. Έτος - 1024 - 1025. Έτος - 1026 - 1027. Έτος - 1028 - 1029. Έτος - 1030 - 1031. Έτος - 1032 - 1033. Έτος - 1034 - 1035. Έτος - 1036 - 1037. Έτος - 1038 - 1039. Έτος - 1040 - 1041. Έτος - 1042 - 104

ἀρχὴν ἱερομηνίαν ἄγουσι, καὶ δεξιούνται ἀλλήλους ἐν ταύτῃ μάλιστα, καὶ προσαγορεύουσι, νομισμάτων τε ἀντιδόσει καὶ κοινωνίᾳ τῶν γῆς καὶ θαλάττης καλῶν.» Ἀλλὰ, παρεκτός τῶν φιλοδωρημάτων, τῶν ἐδεσμάτων, τῆς νομισματοφορίας Ἀγιοβασιλόπηττας, τὰ ὅποια μᾶς κάμνουσι, καὶ γέροντας ἤδη, νὰ σκιρτῶμεν κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν πρὸς τὴν μνήμην τῶν παιδικῶν μας χρόνων, εἶνε πρὸ πάντων μνήμης ἄξια καὶ σπουδῆς τὰ *Kálarða*, τῶν ὁποίων τὴν ἀρχαίῃ ἀφελείαν διέστρεψέ τις, ἀπειροκάλος, φαίνεται, δάσκαλος, (καθὼς ἄλλος τοιοῦτος διώρθωσε τὸν Ἐρωτόκριτον), ἀντεισάζας, κακῆ τύχῃ, δαίλιος, ἐν Ἑλλάδι τὴν πληκτικωτάτην καὶ ἀνούσιον ἐκείνην περὶ γραμμάτων βαψωδίαν, διὰ τῆς ὁποίας μᾶς ζαλίζουσι κατ' ἔτος τὰ παιδιά, πληρωνόμενα, ὅχι νὰ ἐξκολουθήσωσιν, ἀλλὰ νὰ παύσωσιν ἄδοντα τὸ ταχύτερον, ὡς ὁ Ἀράβιος ἀυλῆτης ἐκεῖνος, ὅς

« Χαλκοῦ μὲν ἦλπι, τετάρων δ' ἐπαύετο. »

Πόσον τερπνότερον, καθόσον καὶ φυσικώτερον καὶ πατροπαράδοτως σεβαστότερον, μὲ ἐβελγεν, ἐνθυμοῦμαι, παιδίον ἔτι, ὁ θίασος τῶν ἐν τῇ Χάλκῃ κωπηλατῶν, ἐρχόμενος μετὰ τοῦ βιολίου καὶ τοῦ λαούτου του, περὶ τὴν δευτέραν τῆς νυκτὸς ὥραν, παρὰ τὴν θύραν τῆς πατρικῆς οἰκίας, καὶ ἐρωτῶν, σκαιότερα καὶ ὑποβεβρηγμένη πως τῇ φωνῇ: *Νὰ καλάρθισουμε;* καὶ ἀρχόμενος μετὰ βακχικῆς, ἀλλ' ἠδέϊας συμφωνίας τὰ, τίς οἶδεν ἀπὸ πόσων ἑκατοντάδων ἔτων ἀναλλοιώτως ἐπαναλαμβάνόμενα καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς πάντοτε γλυκυθυμίας ἀκούμενα, *Kálarða*; Ἀρχιμηναὶ καὶ ἀρχιχροναὶ καὶ ἀρχὴ καλὸς ἡμῶν χρόνος; Ἀγιο-Βασίλη; ἔρχεται κτλ.

Ἄποια δὲ προσοχὴ ἐκυρίευε, καὶ ὅποιοι παλμοὶ καρδίας συνείκουν τὴν οἰκοδόσποιαν ἰδίως καὶ μάλιστα τὰς *Demoiselles*, ὅταν ἤρχοντο τὰ ἐγκώμιά του!

Ἐπομε τοῦ Ἀφέντη μας, ἀς ποῦμ' καὶ τῆς Κερᾶς μας: Κερὰ Ἰψηλὴ, Κερὰ λιγνὴ, Κερὰ καμαροφρύδα, πῶχαι τὸν ἥλιο πρόσωπο καὶ τὸ φεγγάρι στήθη, καὶ τοῦ κοράκου τὸ φτερό ἔχεις καμαροφρύδι κτλ.

Κόπτετε, κόπτετε, λογιώτατοι καὶ φιλόσοφοι, κόπτετε καθ' ἡμέραν ἀνά ἓνα κράδαμον τοῦ εὐθαλοῦς δένδρου τῶν πατροπαράδοτων ἐθνικῶν παραδόσεων, καὶ ἀναπαύθητέ ποτε εὐχαριστήμενοι ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ γυμνοῦ αὐτοῦ σκελετοῦ! Ἄλλ' ἄφετε τοῦλάχιστον εἰς τὸν λαὸν τὴν ἀρχαίῃν καὶ ἀπέριττον ποιήσιν του, τὰς ἀναμνήσεις, τὰ ἔθη, τὰς παραδόσεις του. Θέλει νὰ μάθῃ τις πόσων αἰώνων ἀρχαιότητα ἔχουσι τὰ γελώμενα σήμερον ταῦτα κάλανδα; Ἰδοὺ τί περὶ αὐτῶν λέγει Μιχαὴλ ὁ Ψελλός:

Ἡ τῶν Καλανδῶν Ἰταλίας ἡμέρα. . . Ῥώμης μὲν οὕσα δόγμα τῆς παλαιτέρας, εὐάγγελον δ' ἄθυμα τῆς νεωτέρας. . . Τὰς γὰρ Καλάνδας οἶδεν ἡ Κωνσταντίνου. Πρὸ τῶν θυρῶν δὲ συντρέχουσι μυρίοι,

σκιρτῶντες ἰδὺ καὶ γελῶντες ἀθρόον, εὐάγγελον σκίρτημα τοῦ παντός χρόνου, εὐήχον οἰώνισμα, κήρυγμα ξένον. *1

Ἡ ἐπομένη ἐπιστολὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου Σούτσου Ἐγράφῃ τῇ 1 Ἰανουαρίου 1859, ἐκ τῶν Φυλακῶν τοῦ Γκαρμπολά. Τὸ πρωτότυπον αὐτῆς εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τοῦ ἐν Ἀθῆναις κ. Ἐδιδίου, γαμβροῦ ἐπ' ἀδελφῇ τοῦ φειμνήστου ποιητοῦ. Σ. τ. Δ.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡ. ΣΟΥΤΣΟΥ

Ποθεινοτάτη ἀυταδέλφη!

Ἀντὶ φίλης ἀνθρωπίνης φωνῆς, ἀπαίσιος κρότος τηλεβόλων ἐξύπνισέ με σήμερον εἰς τὴν φυλακὴν ἀναγγέλλων μοι τὸ νέον ἔτος δουλικὸν καὶ πρόδρομον ἰσῶς ἄλλων ἔτι ἐξ τοιούτων. Ἀλλὰ μὴ, ἀγαπητὴ ἀδελφῆ, μὴ ἐπιγύσης δάκρυ λύπης ἀντὶ χαρᾶς εἰς τὸν μαρτυρικὸν στέφανον, τὸν ἐπιτεθέντα εἰς τὴν κεφαλὴν μου ὑπὸ τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισσαίων τῆς Ἑλλάδος.

Κενὸν σχεδὸν ἔχων τὸ βάλάντιον, προσφέρω σοι, ὡς μόνον δῶρον τοῦ ἁγίου Βασιλείου, ἐν εἰκονισμάτιον καλλιτεχνίας Ῥωσικῆς, ἀλλὰ τὸ τιμαλφέστερον πάντων εἰς καρδίαν χριστιανικῆν ἔλπίζω δὲ ὅτι ἐκ τῶν πρὸς τὸν Ἐσταυρωμένον ἐσθινῶν σου δεήσεων μία ἔσεται καὶ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας ἐμοῦ τοῦ εἰς χεῖρας Πιλᾶτων καὶ Ἰσκαριωτῶν ἐμπεσόντος.

Ἐπεύχομαί σοι μεθ' ὅσης ζέσεως διακτρῶ εἰσέτι ἐν τῇ καρδίᾳ ὑγείαν, μακροβιότητα καὶ πᾶσαν πανοικει εὐημερίαν.

Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 1 Ἰανουαρίου 1859.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΟΥΤΣΟΣ.

Υ. Γ. Ἐσωκλείω ἐπτὰ μόνον τάληρα, ὅσα μοι εὐερέθησαν πρόχειρα, πρὸς ἀγοράν σακχαρικῶν διὰ τὸν οὐρανίσκον τῶν φιλιτάτων ἀνεψιῶν.

Διακτὴ ἡ ἐκκλησία τῆς Καπνικαρῆς ὀνομάζεται

ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑ

Σώζεται παράδοσις ἐν Ἀθῆναις ὅτι ἡ ἐκκλησία Καπνικαρῆς ἐπωνομάσθη οὕτως ἐκ τοῦ κενίσματος τὸ ὅποιον μόνον ὑπέστη, ὅτε ποτὲ οἱ Τούρκοι ἠθέλησαν νὰ τὴν καύσωσιν. *2 Ἀλλῆ ἐξήγησις δύνανται νὰ ἦνε ἡ ἐξῆς: Ἐν Ἀθῆναις ἐπεκράτησε πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἡ συνήθεια νὰ προσονομάζωνται αἱ ἐκκλησίαι διὰ τινος ἐπωνύμου σχέσιν ἔχοντος ἢ πρὸς τὸν κτήτορα ἢ ἀλλήν τινα αἰτίαν. Οὕτως ὑπῆρχον πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως αἱ ἐκκλησίαι ἅγιος Νικόλαος Καλογριῶνης, Παναγία τὸ κωντῆλι, Παναγία τοῦ Ῥο-

1. Σ. Δ. Βυζαντινῶν.
2. Ὁ Διονύσιος Σουρμελῆς (Κατάστασις συνοπτικὴ τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ἀπὸ τῆς πτώσεως αὐτῆς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων μέχρι τέλους τῆς Τουρκοκρατίας) λέγει: «Αἱ Ἀθῆναι ἔμειναν ἔρημοι ἀπὸ τὰ μέσα Μαρτίου 1688 μέχρι τῶν 1690. Τὰ τουρκικὰ στρατεύματα εἰσελθόντα παρέδωκαν αὐτὴν εἰς τὸ πῦρ. Ἡ ἐκκλησία τῆς Παναγίας ἡ Καπνικαρῆα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν διότι εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τῶν οἰκτοῦν (1715) καθαρίζοντες τὴν ἐκκλησίαν, εὗρον μεταξὺ τῆς κεκαυμένης ὕλης τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας ἄκαυστον μὲν, ἀλλὰ κατακαπνισμένην ὅλην, ἐφ' ἣ καὶ Καπνικαρῆαν ἐκ τοῦ καπνὸς καὶ κ. ἄ. ρ. ἐκάλεσαν αὐτήν.»

δακιοῦ κτλ., ἔτι δὲ καὶ νῦν ἐπωνομάζονται πολλὰ ἐκκλησίαι, οἷον ἅγιος Νικόλαος Ῥαγκαβᾶς, ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ Κουρκοῦνης, Παναγία ἡ Βλασσαροῦ, Παναγία ἡ Ῥόμβη κτλ. Δυνατὸν λοιπὸν ἐκ τινος κτήτορος Καπνικαρῆ νὰ ἐπωνομάσθη ἡ ἐκκλησία Καπνικαρῆα. Πιθανότερα ὅμως εἶνε ἡ πρώτη ἐξήγησις. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἡ κατάληξις ἐκ, ἄνευ συνιζήσεως τῶν δύο φωνηέντων ἐν τῇ προφορᾷ, εἶνε ἡ συνήθης ἀθηναϊκῆ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ πολιτεία τῶν μελισσῶν ὁμολογεῖται ὡς τὸ πρότυπον τῆς ἀρίστης μοναρχίας. Πρέπει ὅμως νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι παρ' αὐταῖς οὔτε νόμοι ὑπάρχουσιν, οὔτε δίκαι, οὔτε δικασταί, οὔτε δικηγόροι, οὔτε χωροφύλακες καὶ κλητῆρες ἢ δὲ ἔλλειψις τούτων, ἡ ἀποτελοῦσα τῶν μελισσῶν τὴν ὑπεροχὴν, κατορθοῦται διότι ἐκαστον τῆς πολιτείας μέλος ἔχει σαφῶς ὀρισμένην τὴν ἀποστολὴν του καὶ οὐδόλως σκέπτεται νὰ ἐκπληρώσῃ ἄλλην τινά. Αἱ ἐργατίδες δὲν οὐνεύονται θέσιν κρηῆνος, οὐδ' οἱ κρηῆνες βῆδιουργοῦσιν ἵνα γείνωσι βασιλίσσαι. Παρ' ἀνθρώποις ἀπ' ἐναντίας ἀδύνατον νὰ λείψωσιν οἱ παραξίται, ἀφοῦ καθ' ἡμᾶς ἡ κοινωνία οὐδὲν ἄλλο εἶνε εἰμὴ συναυλία, ἐν ἣ οὐδεὶς μουσικὸς στέργει νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ μέρους του, ἀλλὰ θέλει νὰ σκεπάσῃ τὴν φωνὴν τῶν ἄλλων ὀργάνων, καὶ ἐκ τούτου ἐπέρχεται ἀνυπόφορος κακοφωνία.

Ποσάκις μοχθοῦμεν ἐπὶ τῷ μόνῳ σκοπῷ νὰ προμηθευθῶμεν καὶ διατηρήσωμεν δυσχερεσκέας, αἰτίνας καὶ μόναι ἤθελον φθάσαι καὶ οὐδεὶς ὑπάρχει κίνδυνος ν' ἀπολεσθῶσιν! (Ἀλφόνσος Κάρ).

Ο ΒΟΡΕΙΑΣ ΠΟΥ Τ' ΑΡΝΑΚΙΑ ΠΑΓΟΝΕΙ

Ἦτον νύχτα, εἰς τὴν στέγῃ ἔθογγουσε Ὁ βορείας, καὶ ψιλοῦ ἔπερτε χιόνι. Τὶ μεγάλο κακὸ νὰ ἐμνησθεσθε Ὁ βορείας ποῦ τ' ἀρνάκια παγώνει;

Μὲς στὸ σπίτι μιά χαροκαμμένη, Μὴ μητέρα ἀπὸ πόνοους γεμάτη, Στὸ παιδιοῦ τῆς τὴν κούνια σκυμμένη Δέκα νύχταις δὲν ἔκλειγε μάτι.

Ἐἶχε τρία παιδιά πεθαμμένα, Ἀγγελοῦδια, λευκὰ ὡς τὸν κρίνον, Κ' ἓνα μόνον τῆς ἔμεινε, ἓνα, Καὶ στὸν τάφο κοντὰ ἦτον κ' ἔκεινο.

Τὸ παιδί τῆς μὲ κλάμμα ἔθογγουσε Ὡς νὰ ἐζήταε τὸ δούλιο βοήθεια, Κ' ἡ μητέρα σιμά του ἔθρηνοσε Μὴ λαχτάρει χτυπώντας τὰ στήθηα.

Τὰ γογγύσματα ἔκεινε καὶ οἱ θρήνοι: Ἐκπληγῶνα βαθεῖα τὴν ψυχὴν μου. Σύντροφός μου ἡ τλαλίτωρ ἔκεινη, Ἄχ, καὶ τὸ ἄββωστο ἦτον παιδί μου.

Στὸ σπίτι μου τὴ στέγῃ ἔθογγουσε Ὁ βορείας, καὶ ψιλοῦ ἔπερτε χιόνι.

Ἄχ, μεγάλο κακὸ μοῦ ἐμνησθεσθε Ὁ βορείας ποῦ τ' ἀρνάκια παγώνει.

Τὸν γιατρό καθὼς εἶδε, ἔσηκώθη Ἐν τρελῇ. Ὅλοι γύρω ἔσωπαῖναν Φλογεροὶ τῆς ψυχῆς τῆς οἱ πόθοι: Μὲ τὰ λόγι' ἀπ' τὸ στόμα τῆς βγαῖναν.

«Ὡ, κακὸ ποῦ μ' εὗρῃς μεγάλο! Τὸ παιδί μου, γιατρὲ, τὸ παιδί μου. . . Ἐνα τόχω, δὲν μ' ἔμεινε ἄλλο Ἄχ, μεγάλο κακὸ μοῦ ἐμνησθεσθε Ὁ βορείας ποῦ τ' ἀρνάκια παγώνει.»

Κ' ὁ γιατρός μὲ τὰ μάτια σκυμμένα Πολλὴν ὥρα δὲν ἄνοιξε στόμα. Τέλος πάντων—Ἄχ, λόγια γαμένα— «Μὴ φοβάσαι, τῆς εἶπεν, ἀκόμα.»

Κ' ἐκαμώθη πὼς θέλει νὰ σκύψῃ Στὸ παιδί, καὶ νὰ ἰδῇ τὸ σφυγμὸ του. Ἐνα δάκρυ ἐπροσπάθει νὰ κρούσῃ Ποῦ κατ' εἰς τ' ὠχρὸ πρόσωπό του.

Στοῦ σπιτιοῦ μας τὴ στέγῃ ἔθογγουσε Ὁ βορείας, καὶ ψιλοῦ ἔπερτε χιόνι. Ἄχ, μεγάλο κακὸ μοῦ ἐμνησθεσθε Ὁ βορείας ποῦ τ' ἀρνάκια παγώνει.

Ἡ μητέρα ποτὶ θαρραλεῖο Τὸν γιατρό νὰ μὴ νοιώσῃ τὸ μάτι, Ὅταν ἔχη βρεσιὰ ξαπλωμένο Τὸ παιδί τῆς οἱ πόνοους κρεβάτι!

Γ. Χ. ΖΑΛΟΚΟΥΣΤΑΙ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἰπουργοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως τοῦ αἰοιδίμου Ῥίζου τοῦ Νερουλοῦ ὄντος, νεοφώτιστός τις καθηγητῆς τοῦ πανεπιστημίου ἐξύβρισε αὐτὸν δι' ἐπιστολῆς. Φοβηθέντες δὲ οἱ τοῦ καθηγητοῦ φίλοι τὴν δικαίαν τοῦ ὑπουργοῦ ὀργὴν, προσήλθον εἰς αὐτὸν, καὶ ἐπεχείρησαν διὰ λόγων μελιχίων νὰ τὸν δυσοπήσωσι.—«Δὲν μὲ ἐπειράζαν αἱ ὕβρεις, ἀπεκρίθη ὁ λόγιος καὶ εὐφυῆς ὑπουργός, μὲ ἐπειράζαν μόνον αἱ ἐν τῇ ἐπιστολῇ τοῦ καθηγητοῦ ἀνορθογραφίαι.»

Νεωστὶ, γράφει ἡ Ὠρα, ἐγένετο σπουδαία ἀνακάλυψις, ἥτις θέλει φέρεται τελείαν ἀλλοίωσιν τοῦ συστήματος τῶν τέως ἐν χρῆσει τυπογραφικῶν στοιχείων ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε μεταλλικῶν, εὐρέθη τὸ μέσον τῆς ἀντικαταστάσεως διὰ στοιχείων ἐκ στοματωμένης ὑάλου (verre trempé) κατασκευαζομένων, τὰ ὅποια οὔτε εἰς φθορὰν ὑπόκεινται καὶ τοὺς χαρακτῆρας πολὺ καθαρότερον ἀποτυποῦσιν. Αἱ ἤδη ἐν χρῆσει μητραι δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἐξ ὑάλου στοιχείων.

Κατὰ τινὰ τελευταίως δημοσιευθεῖσαν στατιστικὴν, ἐπὶ 100 γάμων ἀναλογοῦσι 3 διαζύγια ἐν Ἑλβετίᾳ, 2 ἐν Βελγίῳ καὶ 1 ἐν Ὀλλανδίᾳ καὶ Σουηδίᾳ.

Ἐν Εὐρώπῃ ὑπάρχουσι 1564 θέατρα, ἧτοι: 387 ἐν Γαλλίᾳ, 346 ἐν Ἰταλίᾳ, 168 ἐν Ἰσπανίᾳ, 150 ἐν τῇ Μεγ. Βρετανίᾳ, 150 ἐν Αὐστρίᾳ, 191 ἐν Γερμανίᾳ, 44 ἐν Ῥωσίᾳ καὶ Πολωνίᾳ, 34 ἐν Βελγίῳ, 23 ἐν Ὀλλανδίᾳ, 20

ἐν Ἑλβετία, 18 ἐν Σουηδία καὶ Νορβηγία, 15 ἐν Δανιμαρκία, 16 ἐν Πορτογαλία, 4 ἐν Τουρκία, 4 ἐν Ἑλλάδι, 3 ἐν Ῥωμουνία καὶ 1 ἐν Σερβία.

Τὸ ἐν τοῖς φακέλλοις κόμμι, γράφει ἡ «Καρτερία», παρατηρήθη ὅτι ἔχει θλεθρίας συννεπίας. Καταγγέλλεται ὅτι μεταδίδει καρκινώδες μίασμα. Ἐσχάτως ὁ καθηγητὴς Βιλρόθ, εἰς τῶν διακεκριμένων καθηγητῶν τῆς ἰατρικῆς σχολῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βιέννης, παρητήρησε καρκίνιον τῆς γλώσσης μεταδοθέντα διὰ τοῦ κόμμιος τῶν φακέλλων. Ὁ ἀσθενὴς ἦτο νέος τις ἐκ Στουλβαϊσσεμβούργ, ὅστις μετ' οὐ πολὺ ἔπεσε θύμα τῆς φοβερᾶς ἀσθενείας. Ἐστὼ τοῦτο πρὸς γνώσιν τῶν ποιούντων χρῆσιν τῶν μετὰ κόμμιος φακέλλων, οὗς οὐδεὶς δύναται νὰ ὑποθέσῃ τῶσφ κινδυνώδεις.

Ὁ κύριος Μαρών εἶνε ἀνθρωπος οἰκονόμος ὅστις δυσπιστεῖ πρὸς τοὺς ῥάπτας ἀγοράζει μόνος του τὸ ὕφασμα καὶ δίδει ὁ ἴδιος τὸ σχέδιον τοῦ ἱματίου. Ἐσχάτως προσεκάλεσε τὸν ῥάπτῃν του, ὅστις ἀφ' οὗ ἔλαβε τὸ μέτρον εἶπεν αὐτῷ, ὅτι τὸ ὕφασμα τὸ ὅποιον ἠγόρασε δὲν ἀρκεῖ διὰ τὸ φόρεμα. Ὁ Μαρών τὸν ἀποβάλλει καὶ ζητεῖ ἄλλον. Οὗτος λαμβάνει τὸ ὕφασμα καὶ τῷ ὑπόσχεται τὸ ἱμάτιον μετὰ δύο ἡμέρας.

— Νὰ μοὶ φέρῃς καὶ τὸν λογαριασμόν.

— Πολὺ καλὰ.

Τὴν τρίτην ἡμέραν, ὁ ῥάπτῃς ἔρχεται φέρων τὸ ἱμάτιον, ὅπερ εἶνε καλὸν καὶ ἀρκετὰ εὐρὺ καὶ μακρὸν.

— Δός μοι τὸν λογαριασμόν.

— Ἄ! τὸν εἶχα θέσει ἐπὶ τῆς τραπέζης μου καὶ τὸν ἐλησμόνησα ἐκεῖ.

Κρούουσι τὴν θύραν. Ὑπηρέτης ἔρχεται καὶ λέγει:

— Ὁ υἱὸς τοῦ ῥάπτου εἶνε ἔξω.

Ὁ ῥάπτῃς ταράττεται.

— Τί θέλει; ἐρωτᾷ ὁ κύριος Μαρών.

— Ζητεῖ τὸν πατέρα του.

— Ἄς εἰσέλθῃ.

Ὁ ῥάπτῃς θορυβεῖται, ὅταν μάλιστα ὁ υἱὸς του εἰσῆλθεν ἐνδεδυμένος ἱμάτιον ὁμοίου ὕφασματος μὲ τὸ φόρεμα τοῦ κυρίου Μαρών.

— Τί θέλεις ἐδῶ; ἐρωτᾷ ὁ πατὴρ θυμωμένος.

— Μ' ἔστειλεν ἡ μητέρα νὰ σοῦ φέρω τὸν λογαριασμόν τοῦ κυρίου.

— Δός μου τὸν καὶ φύγε.

Ἄλλ' ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ, ὁ κ. Μαρών κρατεῖ τὸ παιδίον καὶ βεβαιοῦται περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ ὕφασματος.

— Αἶ! μάγορη, πῶς συμβαίνει τοῦτο; ὁ ἄλλος ῥάπτῃς μου μὲ τὸ ὕφασμα τὸ ὅποιον τοῦ ἔδωκα δὲν ἠδύνατο νὰ μοὶ κάμῃ ἐν ἐπανωφόριον, σὺ δὲ μὲ τὸ ἴδιον ὕφασμα καὶ τὸ ἐδικόν μου ἔκαμες καὶ εἰς τὸν υἱόν σου ἔκαμες φόρεμα.

— Πιθανόν, Κύριε, ἀπεκρίθη, ὁ ἄλλος ῥάπτῃς

νὰ ἔχη υἱὸν μεγαλύτερον τοῦ ἐδικοῦ μου.

Εἶχον, διηγεῖται συγγραφεὺς τις, ἕνα θεῖον. Κατόκει, ἄγαμος ὢν, εἰς τὴν ἐξοχὴν, καὶ ἡμῖν ἐπομένως ὁ μόνος αὐτοῦ κληρονόμος, διὸ καὶ ἡμέρας τινὰς τῆς ἀνοιξέως καὶ τοῦ φθινοπώρου ἐπήγαίνα κατ' ἔτος ὅπως τῷ προσφέρω τὰ σεβάσματά μου. Ὁ θεὸς μου ἦτον ἄριστος κυνηγός· ἐκυνηγοῦσαμεν ἀπὸ πρωίας μέχρις ἑσπέρας καὶ ὑπερηδύνετο ὅτι ἐμελλε ν' ἀφήσῃ διάδοχον τοῦ κυνηγετικοῦ του σταδίου.

Τὸ τελευταῖον φθινόπωρον ἀναχωρῶν διὰ τὴν ἐξοχὴν ἐκ Παρισίων παρεκλήθη ὑπὸ τῆς μνηστῆς μου νὰ τῇ πέμψω μίαν ἐκ τῶν παρ' ἐμοῦ φρονεθησομένων περδίκων. Ἡ περδίξ τάχιστα ἐπέμψθη, ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ μνηστῆ μου εἶχε τὴν ἀβροφροσύνην νὰ μὲ εὐχαριστήσῃ δι' ἐπιστολῆς, ἥτις ἠνοιχθῆ κατὰ λάθος παρὰ τοῦ θεοῦ μου. Ἐκτὸς τῶν ἀνορθογραφιδῶν τῆς, ἡ ἐπιστολὴ περιεῖχε τὰ ἑξῆς: «Ἐφαγα τὴν περδίκα μὲ τὰ λάχανα, ἀλλὰ πότε θὰ φάγωμεν οἱ δύο μας καὶ τὸν θεῖον; Παρακάλεσέ τον λοιπὸν νὰ μὴ μᾶς κάμῃ νὰ περιμένωμεν. Δὲν ἀγαπῶ τοὺς δυσκολομασῆτους θεοὺς.» Ὁ θεὸς μου δὲν ἠδύνατο νὰ ποθήσῃ καλλιτέραν εἶδησιν. Μετὰ ἕξ μῆνας ἀπέθανεν ἄφρων τὴν περιουσίαν του εἰς τὰ νοσοκομεία. Ἡ περδίξ μὲ τὰ λάχανα μοὶ ἐκόστισεν 600 χιλιάδας φράγκα.

Ἐάν ἀληθεύοσι πάντα ὅσα περὶ σοῦ ἤκουσα, ἔλεγεν ἀστυνομικός τις ὑπάλληλος τοῦ Λονδίνου πρὸς κλέπτην τινὰ, πυκνὸν καὶ μέλαν γένειον τρέφοντα, πρέπει νὰ ἔχῃς συνείδησιν μέλαιναν ὡς τὸ γένειόν σου.

— Εὐγενέστατε, ἀπεκρίθη ὁ ἔνοχος, ἐάν ἡ συνείδησις μετροῦθῃ διὰ τοῦ μέτρου τοῦ γενείου, ὀφείλω νὰ συμπεράνω ὅτι ἡ Ὑμ. Τιμιότης οὐδεμίαν ἔχει συνείδησιν.

Κατὰ τὰς παραμονὰς βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἐν Παρισίοις, ἀνὴρ περιφερόμενος ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ κολλῶν ἐν τοῖς τοίχοις δελτίον συνιστῶν τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ Θεῖρου, ἤλθε καὶ ἐκύλλησεν ἐν εἰς τοὺς τοίχους τῆς οἰκίας αὐτοῦ. Πλήρης ἔργῃς ὁ θυρωρὸς τὸν ὠνείδισεν εἰπὼν «δὲν ἐξεύρεις ὅτι εἶνε ἀπηγορευμένον νὰ κολλᾷς ἐδῶ δελτία;» Ἐρωτήσαντος τοῦ ἀνδρὸς μετὰ πολλῆς εἰρωνείας ἂν τῷ ἀπηγορευέτο νὰ κολλῆσῃ τὸ ὄνομα τοῦ Θεῖρου εἰς αὐτὴν τὴν οἰκίαν του, ὁ θυρωρὸς ἔμεινεν ἐκπληκτος καὶ ἠπόρει τί νὰ ἀπαντήσῃ, ὅτε ἤκουσεν ἀπὸ τοῦ πρώτου πατώματος φωνὴν, λέγουσαν «Ne m'ôtez pas, ne m'ôtez pas.» Ἦτο ἡ φωνὴ τοῦ οἰκοδεσπότου Θεῖρου.

Κυρία τις ἐκ Βιέννης ἔλεγε τῷ Λόρδῳ Dudley: «Πόσον ἄσχημα ὁμιλοῦσι τὰ γαλλικὰ ἐν Λονδίνο!» ἐκεῖνος δὲ ἀπεκρίθη «Κυρία μου, αἰτία τούτου εἶνε, ὅτι οἱ Γάλλοι δὲν εἰσῆλθον δις ἐν Λονδίνο ὅπως ἐν Βιέννῃ.»

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.